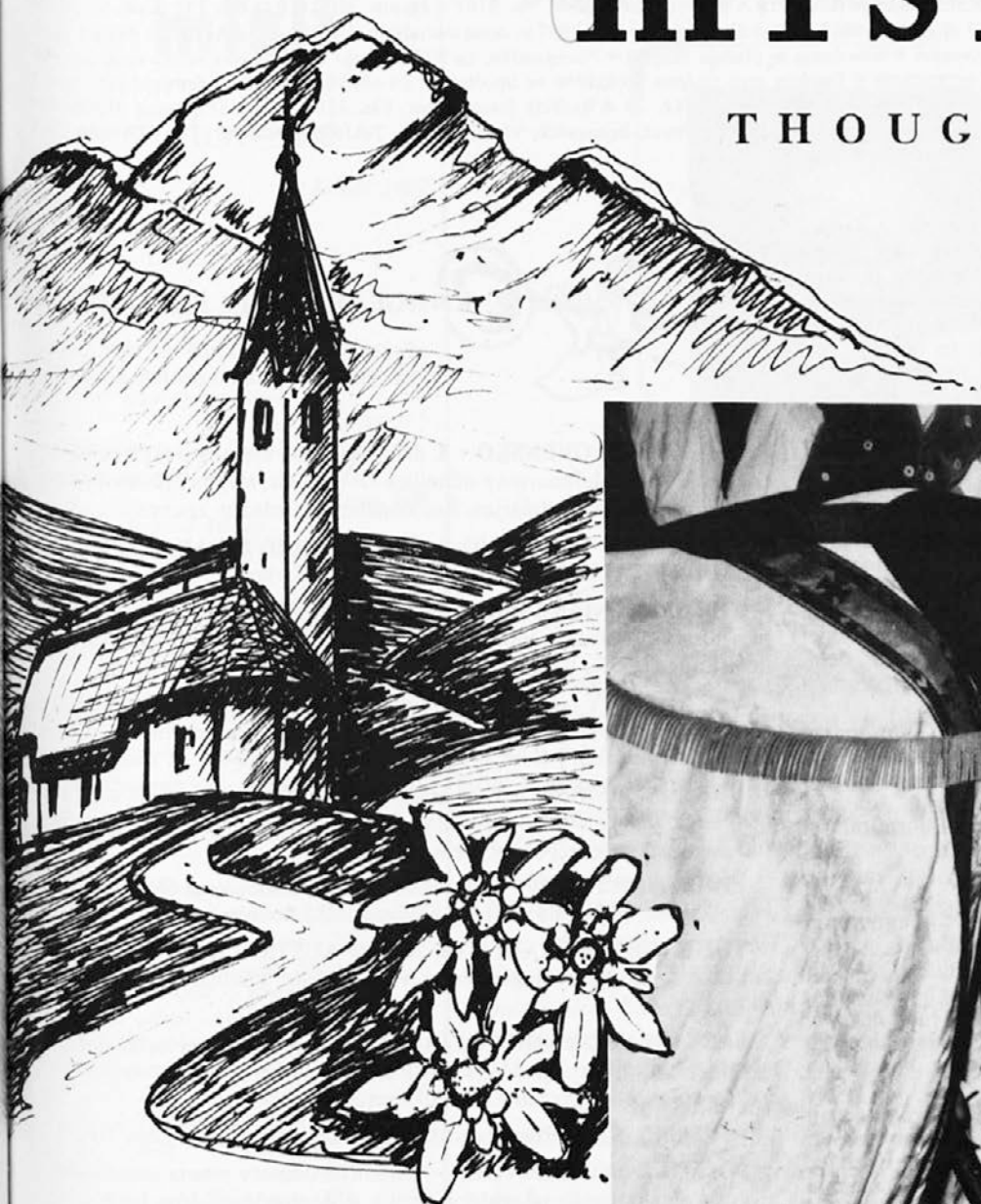

misli

THOUGHTS

LETO -
YEAR 46
JULIJ 1997

misli (THOUGHTS) - Religious and Cultural Monthly in Slovenian language. Informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji + Ustanovljen (Established) leta 1952 + Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia. Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji + Urejuje in upravlja (Editor and Manager) Fr. Basil Valentine, O.F.M., M.B.E., Baraga House, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 - Naslov: MISLI, P.O.Box 197, Kew, Vic. 3101 + Tel. (03)9853 7787 - Fax: (03)9853 6176 + Naročnina za leto 1997 je deset avstralskih dolarjev, izven Avstralije dvajset, letalsko s posebnim dogovorom + Naročnina se plačuje vnaprej + Poverjenišvo za MISLI imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji + Rokopisov ne vračamo + Dopisov brez podpisa uredništvo ne upošteva + Za objavljene članke odgovarja pisec sam + Stava in priprava strani (Typing and Lay-out): MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew, Vic. 3101 + Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd. (Simon Špacapan), 164 Victoria Street, Brunswick, Victoria 3056 - Tel.(03)9387 8488 - Fax (03)9380 2141

MESEC JULIJ je v Avstraliji zimski mesec. Zima ima pridih umiranja in žalovanja, pa tudi počitka in upanja na novo pomlad.

Na praznik Marijinih staršev, sv. Joahima in Ane, je zastalo srce dolgoletnega urednika in upravnika našega mesečnega časopisa. Tole številko Misli je v veliki meri že sam pripravil, tako da jo lahko štejemo za njegovo zadnjo. Gospod mu daj večni mir in pokoj!

V sili razmer sem moral na hitro prevzeti vse delo p. Bazilija. Na misel mi prihaja prerok Elizej, ki je prosil Elija, naj mu da tri deleže svojega duha, da bi mogel nadaljevati predhodnikovo delo. Prav takšna prošnja namreč vstaja tudi v mojem srcu.

Izhajanje mesečnika v prihodnje je v veliki meri odvisna od sodelavcev, ki ste in boste pripravljeni pomagati, da bi časopis še naprej informiral in povezoval Slovence širom Avstralije in sveta. Naj zato na tem mestu povabim k sodelovanju s članki, pa tudi k prevzemu posameznih rubrik. Oglasite se, prosim, na uredništvo Misli, najbolje, da že kar s kakšnim prispevkom. Iščejo tudi nekoga, ki bi nas naučil računalniško urejati časopis ali pa bi to delo celo prevzel.

Naslednja številka bo po načrtih dvojna, zato da bomo »ujeli ritem«. Posvečena bo p. Baziliju. Molimo in delajmo, da bo izšla kmalu! Do takrat pa nasvidenje!

P. Metod Ogorevc

+++

Naslovna slika je delo melbournske umetnice ZORKE ČERNJAK. Fotografija pa predstavlja p. Bazilija, ko je 7. marca 1965 zasadil prvo lopato za novo cerkev sv. Cirila in Metoda.

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poština v ceni knjig ni vključena. Če vam jih moramo poslati po pošti.

UČIMO SE SLOVENSKO – I. del – Odlična metoda pouka mladine osnovnih šol. – Melbournske učiteljice Draga Gelt, Magda Pišotek in Marija Penca – Cena 10 dolarjev. Res koristen dar mladim znancem.

SLOVENSKO SLOVSTVO – BERILO (SLOVENIAN LITERARY READER) – A. L. Ceferin (ed.) – Cena 11 dolarjev.

THE SLOVENIANS FROM THE EARLIEST TIMES – V angleščini je napisala slovensko zgodovino Draga Gelt. S številnimi slikami opremljena knjiga je izšla v Melbournu. Cena 22 dolarjev.

VSE POTI – V tekoči vezani besedi izražena topla razmišljanja je napisala v Melbournu Draga Gelt. Od vsake knjige gre en dolar za Dom počitka m. Romane v Kew. – Cena 15 dolarjev.

DREAMS VISIONS – Cankarjeva knjiga "Podobe iz sanj" v odličnem angleškem prevodu. Slovenian Research Center of USA. Lepo darilo angleško govoreči osebi. Cena 11 dolarjev.

ŽIVLJENJSKI IZZIVI – je naslov knjige avstralskega Slovenca inž. Ivana Žigona, ki je izšla v Ljubljani. Cena je 15 dolarjev.

THE SNOWY – CRADLE OF A NEW AUSTRALIA bo naslov nove knjige našega sydneyjskega rojaka Ivana Kobala. Prednaročila sprejema avtor.

SREČANJA PORTRETI DEJANJA – Trije deli v eni knjigi našega sydneyjskega rojaka Ljenka Urbančiča. Cena knjigi je (vključno poština) 25 dolarjev, za študente in upokojece pa 20 dolarjev.

WHISPER – Angleško-slovenske pesmi Danijele Hliš – Cena 10 dol.

POLITIKA IN DUHOVNİK – Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika v Angliji Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 3 dolarjev.

LJUDJE POD BIČEM – Trilogija izpod peresa Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in takoj po njej. Zadnjo izdajo v štirih knjigah dobite za ceno 35 dolarjev.

DAIRY OF A SUBMARINER – V angleščini pisan dnevnik slovenskega podmorničarja JOHNA de Majnika. Cena 13 dolarjev.

božje misli in človeške

Leto
46

Št.
7

JULIJ 1997

Poslovil se je naš
pater Bazilij

- stran 161

Naš gost novomašnik

- stran 163

Sončna pesem Frančiška
Asiškega

- stran 164

Bilo je pred 50 leti

- iz glasila Svetogorska Kraljica

- stran 166

Baraga in slovenski frančiškani

- p. Hugo Bren - stran 167

Dolga je bila pot od Spittala

- stran 169

Dragi p. Bazilij, počivaj v Božjem

miru - p. Ciril - stran 170

Središče sv. Cirila in Metoda,

Melbourne - p. Metod

- stran 172

Zapustil nas je Ludvik Tušek

- stran 173

Izpod Triglava - stran 174

Na poti do oltarja - A. M. Slomšek

- K. Mahnič - stran 176

Središče sv. Rafaela, Sydney

- p. Valerijan - stran 178

Moje celice - zapiski iz zaporov

- Jožko Kragelj - stran 180

Ljubiti naš slovenski rod

- Saša Ceferin - stran 183

Središče Svete Družine, Adelaide

- p. Janez - stran 185

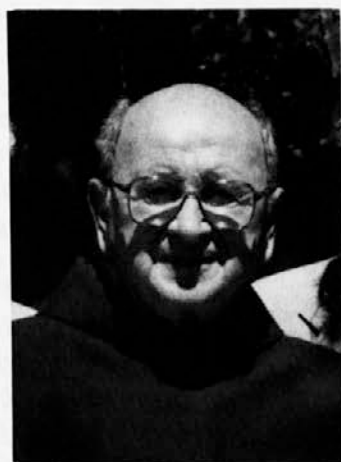
Z vseh vetrov - stran 186

Kotiček mladih - stran 188

Križem avstralske Slovenije

- stran 189

Poslovil se je naš pater Bazilij

29. 8. 1924 - 26. 7. 1997

Preteklo soboto, 26. julija 1997, se je ura v kuhinji Baragovega doma ustavila točno ob 11.30 zvečer. Uro prej (ob 10.39) je v bolnišnici svetega Vincencija v Melbournu zastalo srce dobrega patra Bazilija. Za nas kot njegove sobrate in za vas, ki ste bili člani skupnosti Sv. Cirila in Metoda, katero je zgledno lepo vodil 41 let, je bil to velik udarec in nenadomestljiva izguba. Čeprav težko, moramo sprejeti odločitev Božje volje.

Pater Bazilij je bil rojen v Ljubljani na Viču. Že kot mlad fant se je pridružil ministrantom v viški fari, ki jo še danes vodijo frančiškani. Ob njihovem zgledu se je navdušil za red svetega Frančiška, ko je med služenjem pri oltarju obenem vzklil njegov duhovniški poklic.

Leta 1941 je vstopil v frančiškanski red in prejel redovno obleko. Nato je bil eno leto na preizkušnji v noviciatu v Novem mestu. Po tem letu je napravil začasne redovne obljube. Nato pa sta vojna in komunistična revolucija začasno spremenili tek njegovega življenja. Poklican je bil k domobrancem in bil nastavljen kot sanitejec na postojanki Korena pri Polhovem Gradcu. Tam je skrbel za bolnike in ranjence, obenem pa je bil mladim fantom spodbuda in zgled lepega življenja. Po končani vojni, preden je

komunistična vojska zasedla Slovenijo, se je z drugimi bogoslovci umaknil v Avstrijo, da bi tam nadaljeval študij. Leta 1947 je napravil doživljenjske redovne obljube. Bogoslovje je študiral v Schwatzu v Avstriji, nadaljeval ga je v Bolzanu v Italiji. Leta 1949, dva dni pred božičem, je prišel z drugimi bogoslovci v Lemont, na ameriške Brezje, kjer je na tamkajšnjem bogoslovju končal zadnji letnik. Leta 1950 je prejel mašniško posvečenje, ki mu ga je podelil škof dr. Gregorij Rožman. Pri Mariji Pomagaj na Brezjah je pel novo mašo, ko ni bil navzoč nihče od njegovih sorodnikov.

Nato je bil imenovan za urednika slovenskega mesečnika Ave Maria, ki izhaja v Lemontu. Ob nedeljah pa je pomagal v dušnem pastirstvu. Leta 1956 ga je pater Bernard Ambrožič povabil v Avstralijo. Takoj se je odzval vabilu, prišel na peti kontinent in se nastanil v takratni Padua Hall v Kewju. Pater Bazilij je ime spremenil v Baraga House, ki je postala hostel za samske fante. Že od svojega prihoda je imel pater namen čimprej zgraditi cerkev in dom počitka za upokojence. In to se mu je z Božjo pomočjo, v katero je neomajno zaupal, tudi posrečilo. Seveda je imel pri tem ogromno pomoč vernih in zavednih rojakov, ki so mu pri vseh njegovih načrtih velikodušno prihiteli na pomoč.

Težko je z nekaj besedami opisati vse njegovo velikansko delo. Mnogi navzoči se gotovo spominjate, da vas je sprejel v pristanišču ali na letališču, ko ste prispeli v Avstralijo, prijazno vam je nudil pomoč pri iskanju stanovanja in zaposlitve. Bonegila je bila njegova skrb, tja je pogosto zahajal in zbiral skupaj naše ljudi. Baraga House, hostel za fante, mu je bila zelo pri srcu. Mnogi boste vse življenje cenili njegovo pomoč v prvih letih in še pozneje po vašem prihodu v Avstralijo.

Prepričani smo, da bo Bog bogat plačnik patru Baziliju za njegovo nadvse zavzeto in izredno požrtvovalno delo. Na nas pa je, da ohranimo zvestobo njegovim idealom in ostanemo zavedni verniki in Slovenci. Mnoge skrbi, kaj bo z delom in dosežki patra Bazilija po njegovem odhodu od tod. Le z vašo pomočjo bo njegovo delo ostalo in naš red bo poskrbel, da bo vedno tu slovenski duhovnik. Tako zaupajmo in molimo k dobremu Bogu, ki ne zapusti tistih, ki vanj položijo svoje zaupanje. Priprošnja Device Marije, katero je pater Bazilij iskreno častil, naj nam pomaga, sveta brata Ciril in Metod, zavetnika te cerkve, naj izprosita pomoč za prihodnost, sveti Rafael, zavetnik izseljencev, naj nam stoji ob strani.

Besede patra Valerijana Jenka ob slovesu od patra Bazilija, Kew, v soboto, 2. avgusta 1997, pred votlino Lurške Marije.

V senci tujine

**Peroti črne se
nad nami pno,
zastirajo nebesne
mi jasnine,
da videl bi
v naročje domovine.
Pritiskajo na
tuo me zemljo.**

**Upiram se in
dvigam roke v pest,
se bijem, upam,
smejem se in plakam
in razprostrtih
rok ljubezen čakam,
pobiram prah iz
mrtvih tujih cest.**

**Gospod, le tepi,
naj za narod svoj
na tujih tleh
mladost
mi vsa odteče,
ljubezni ogenj
naj me v živo peče.
Srce trpeče
spravni dar je moj.**

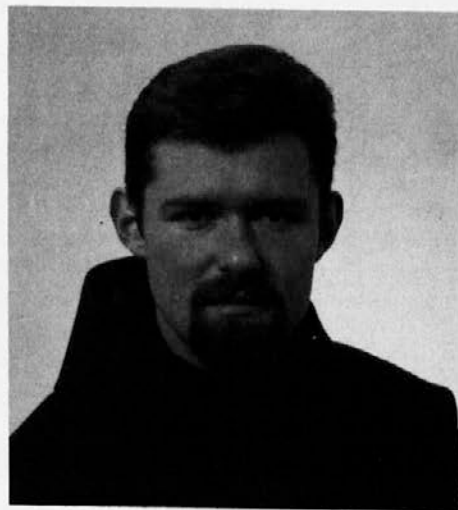
Bazilij Valentin

Naš gost novomašnik

Tole je povedal novomašnik, ko se je za revijo "Brat Frančišek" z njim pogovarjal br. Tadej Strehovec.

Ali se lahko na kratko predstaviš, iz katere župnije prihajaš in kako si začutil svoj poklic?

Kronisti za leto 1969 niso zapustili zapiskov o kakšnih pretresljivih dogodkih, zato je tudi podatek iz rojstne knjige za 26. junij le skop podatek. Moje življenje je dar matere Ane in očeta Viktorja. Kot zanimivost naj povem, da mi je ime Peter (ob večnih zaobljubah sem dodal Petru še Simon, tako da sem sedaj SIMON PETER) izbrala moja štiri leta starejša sestra Ana, ki je sedaj že poročena. Vse do odhoda v samostan, 29. septembra 1989, sem živel pri starših. Prihajam iz viške fare, katere zavetnik je sveti Anton Padovanski, moj velik prijatelj. Na svojo mladost imam lepe spomine. Kljub temu, da je bil do pred dvanajstimi leti v družini navzoč alkohol (vendar se je šel oče zdraviti), smo naše medsebojne odnose gradili na ljubezni, razumevanju in odpuščanju. K temu je pripomoglo še posebej mamino ljubeče srce, ki je bilo poleg ranjenosti napolnjeno z milino, mehko in dobroto. Nikoli me ni sovražno nagovarjala proti očetu, pač pa naju je s sestro spodbujala, da sva skupaj z njo stala očetu ob strani. In prav to dobroto je Bog poplačal z ozdravljenjem. Mislim, da so leta, ki jih človek preživi v domači družini, najpomembnejša za nadaljnje življenje, saj postavijo temelje. Kolikor človek daruje, toliko sme pričakovati.

Poklicanost ni prišla kar čez noč. Bilo je več dejavnikov. V tretjem razredu sem pričel ministrirati in vztrajal sem vse do konca srednje šole, ko sem šel v vojsko. Torej imajo svoj delež prav gotovo patri frančiškani na Viču, kjer sem preživel marsikatero uro svoje mladosti. Pri njih sem odkrival, kako lepo in bogato je življenje manjšega brata sv. Frančiška. Lahko bi rekel, da me je Bog nagovoril po bratih. Večkrat sem se tudi vprašal: "Pa zakaj ravno mene, ko je pa toliko boljših?" In kmalu sem dobil odgovor pri preroku Jeremiju, ki pravi: "Preden sem te upodobil v materinem telesu, sem te poklical..." Pri moji

odločitvi pa mi je veliko pomagal tudi moj prijatelj sv. Anton Padovanski.

Tu bi rad povedal tudi to, da sem obema, očetu in mami, hvaležen, da mi nista nikoli branila stopiti na pot, po kateri hodim, in za vse, kar sta in še bosta storila zame.

Kaj ti pomeni duhovništvo?

Za duhovništvo sem se z božjo pomočjo odločil sam. Zavedam se, da je to velik nezaslužen dar, za katerega sem Bogu nadvse hvaležen. Skušal ga bom čimbolj uresničevati in ga ne imeti le zase, pač pa ga razdajati med ljudi, da bi še v večji meri doživljali podarjenost življenja in se ga veselili. Trudil se bom biti zares duhovnik. To pa pomeni biti uresničevalec Evangelija, molitve, ljubezni, odpuščanja in nenazadnje tisto, kar se mi zdi najpomembnejše: prinašati med ljudi **Odrešenje**.

Kaj zate pomeni biti duhovnik v današnjem času in kulturi, ki nista naklonjeni krščanstvu?

S tem, da današnji čas ni naklonjen krščanstvu, se ne bi čisto strinjal. Mnenja sem, da ljudje le nismo sposobni dojeti sporočilnosti božje Besede. Tako nevede povzročamo nove rane, ki nas od Boga še bolj oddaljujejo. Zgrozim se, ko opazujem svet okrog sebe, ki se mi zdi, da je utrujen, vsega naveličan. Ljudje s strahom gledajo v prihodnost. Pomembno se mi zdi, da prav njim pomagam na njihovi poti iskanja upanja in veselja do življenja. Če se hočemo veseliti življenja, če hočemo veselo a odgovorno živeti, se moramo okleniti Kristusa. On je prišel, da bi imeli življenje in ga imeli v izobilju! Zatorej - korajžno, z optimizmom naprej.

Bi za konec lahko predstavil svoje novomašno geslo. Zakaj si se zanj odločil?

Za svoje novomašno geslo sem si izbral pomenljive besede, ki sta jih izrekla tako Marija ob angelovem oznanjenju, kot Jezus na vrtu Getsemani: **Zgodi se!...** Vse prevečkrat želim biti v vseh stvareh gotov, z vsem želim biti na jasnem. Tistega, kar se dogaja, mnogokrat ne razumem. In vedno znova sem presenečen nad dejstvom, kaj vse mi je dano, kam vse me Bog vodi. In čimbolj se

skušam bližati skrivnostnemu načrtu, ki ga ima Bog z menoj, tem bolj postajam srečen. Srečen nad tem, da me Bog uči reči besede: "Zgodi se!" takrat, ko tega ne razumem in tudi tedaj, ko mi je resnično težko.

Na koncu bi rad rekel še to: Ko bom v teh dneh prvič stopil k oltarju, se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste me spremljali in podpirali v letih priprave. Tudi zaradi vaših molitev, vzpodbud in darov, bom vpricho Cerkve Bogu laže izrekel svoj DA.

SIMON PETER BERLEC OFM
novomašnik

Sončna pesem Frančiška

*Najvišji, vsemogočni, dobri Gospod,
tebi hvala, slava in čast in ves blagoslov.
Tebi, najvišjemu, edinemu pristoji
in nihče ni vreden tebe imenovati.*

*Hvaljen, moj Gospod, z vsemi tvojimi
stvarmi,
posebno s soncem, velikim bratom,
ki razsvetljuje dneve in nas.
Lepo je in v velikem sijaju žari.
Tebe, najvišji odseva.*

*Hvaljen, moj Gospod, v sestri luni in
zvezdah;
ustvaril si jih na nebu jasne, dragocene in
lepe.*

*Hvaljen, moj Gospod, v bratu vetru in
zraku,
v oblačnem in jasnem, sploh vsakem
vremenu,
s katerim ohranjaš svoje stvari.*

*Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi;
mnogo koristi ponižna, dobra in čista.*

*Hvaljen, moj Gospod, v našem bratu
ognju,
v katerem nam noč razsvetljuješ;
lep je in vesel in krepak in močan.*

Asiškega

*Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri zemlji,
ki nas kakor mati hrani in nam
gospodinji,
in prinaša različno sadje in pisane rože z
zelenjem.*

*Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabost in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.*

*Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri smrti,
ki ji nihče v življenju ne uide.
Gorje njim, ki umrjejo v smrtnem grehu,
a blagor njim, ki počivajo v tvoji
najsvetejši volji,
zakaj druga smrt jim ne bo mogla storiti
žalega.
Hvalite in poveljujte mojega Gospoda
in zahvalite se mu in služite mu v veliki
ponižnosti.*

Bilo je pred 50-timi leti

PODOBA Svetogorske Matere božje je morala s kraja, ki si ga je izbrala, da bi ljudem delila milosti, kar trikrat v izgnanstvo. Prvič se je to zgodilo po odloku cesarja Jožefa II. o ukinitvi svetogorske božje poti 28. januarja leta 1786, drugič v času divjanja prve svetovne vojne 25. maja leta 1915, tretjič pa med drugo svetovno vojno 21. septembra leta 1943. Na nek način je bilo to tretje izgnanstvo najbolj pretresljivo in žalostno, saj so Marijino podobo v noči s 6. na 7. junij leta 1947 ukradli iz goriške stolnice. Verni ljudje so za več kot tri leta izgubili svojo največjo svetinjo. O tem dogodku piše p. Pavel Krajnik (Marijina hiša, str. 113-114):

V začetku junija 1947 so si sprosili, da je goriški nadškof Margotti odločil, naj prenesejo tudi milostno podobo iz goriške stolnice nazaj na Sveto Goro. V soboto, 7. junija, naj bi jo iz stolnice prenesli v Solkan, kjer bi en teden za spodbudo pri ljudskem misijonu. V nedeljo, 15. junija, pa naj bi jo nesli iz Solkana na Sveto Goro. Torej prav na isti dan, kot so iz ljubljanske stolnice peljali nazaj na Brezje milostno podobo Marije Pomočnice. Na Brezje so jo tedaj res pripeljali, na Sveto Goro pa je Marija priromala šele čez štiri leta.

Kako je svetogorska Marijina slika v noči od 6. na 7. junij 1947 izginila v temo, je bilo delno pojasnjeno šele 8. decembra 1988, na praznik Brezmadežne. Tega dne je prišel na Svetio Goro V.V., ki je pri mizi pred pričami povedal, kako je v političnem boju s Slovenci vzel iz goriške stolnice svetogorsko Marijino podobo.

Prve dni junija 1947 je opazil v Gorici

slavoloke in drug okras na ulicah in vprašal znance, kakšna proslava bo. Povedali so mu, da bodo svetogorsko podobo prenesli iz Gorice na Sveto Goro. Zanj je to pomenilo priznati, da Sveta Gora pripada Jugoslaviji in ne Italiji. Sklenil je, da bo preprečil prenos. Dogovoril se je z dvema svojima znancema, da se bo eden zvečer skril z njim v stolnico in da bosta vrata ponoči od znotraj odprla, drugi pa ju bo z avtom odpeljal izpred stolnice in s seboj bodo vzeli Marijino podobo.

Potem je šel k stolniškemu župniku Giovanniju Tarlanu in mu rekel, naj ne dovoli, da bi Marija iz stolnice šla k Slovencem na Sveto Goro, češ da je Marija njihova. Župnik mu je dejal, da bi jo prav rad obdržal v stolnici, a je dobil odločbo, da jo mora izročiti svetogorskemu svetišču. V.V. je odgovoril, naj župnik njemu prepusti, da bo naredil svoje, in videl bo, da bo Marija ostala tukaj in njega ne bo zadelo nič hudega. Župnik je rekel, da naj, če bo res tako, naredi kar hoče.

Zvečer sta se V.V. in njegov znanec L.M. v stolnici skrila v spovednice. Ko je cerkovnik cerkev zaklenil, sta od znotraj s silo odprla desna vrata na cerkvenem pročelju. Odvila sta vijake pri kronah na Marijini sliki ter kroni položila na oltar, sliko pa vzela iz okvira. Čakala sta, da bi se pripeljal znanec z avtom, a ga ni bilo. Po dolgem čakanju sta spoznala, da se je premislil. V.V. je vzel sliko in jo skupaj z L.M. nesel po Via Marconi, po Via delle Monache in po Raštelu do hiše L.M. Po mestu nista srečala

nobenega. V hiši pa sta naletela na mater L.M. Sin ji je povedal, da sta prinesla svetogorsko podobo. Mati je vzkliknila: "Edini sin, pa tat!"

Svetogorsko podobo sta postavila k steni, kjer je visela njena kopija, o kateri je nekoč starinar Giovanni Gyra trdil, da je izvirnik, slika na Sveti Gori pa kopija.

Čez nekaj časa je V.V. zvedel, da je goriški nadškof izobčil skrivalca svetogorske slike. Šel je k nadškofu in mu povedal, da je sliko vzel, a jo je pripravljen izročiti Vatikanu. Nadškof je bil s tem predlogom zadovoljen.

Neki znanec je peljal V.V. s svetogorsko sliko iz Gorice v Videm. Od tam se je V.V. peljal z rednim avtobusom v Rim in sliko izročil v Vatikanu nekemu monsignorju Clariziu. To je bilo 12. julija.

Tako je pripovedoval mož po enainštiridesetih

letih.

Namesto vesele in slovesne procesije z Marijino sliko je bila 15. junija 1947 iz Solkana na Sveto Goro spokorna procesija v zadoščenje za krivičen odvzem in skrivanje Marijine slike. Procesija je bila velika. Največ ljudi je bilo iz Gorice in okolice, manjše skupine pa iz vse dežele in celo iz Istre. Na Sveti Gori je govoril solkanski župnik Franc Močnik. Povedal je, kako nas boli krivica, da so vzeli in skrili sveto podobo Marijine hiše. Bolečina pa ne more ločiti Matere od otrok. Mati še bolj ljudi svoje otroke, če morajo trpeti. Božja Mati Marija pa v našem trpljenju vidi tudi našo podobnost z njenim sinom, ki je trpel, a je tudi iz trpljenja pokazal rešilno pot.

Podoba je bila vrnjena na Sveto Goro 8. aprila 1951.

Iz glasila "Svetogorska Kraljica".

Pismo ob smrti patra Bazilija

Bolečini in žalosti avstralskih Slovencev ob nenadni smrti patra Bazilija Valentina se pridružuje tudi Slovenska frančiškanska provinca sv. Križa.

Njegov nepričakovani odhod nas ni le presenetil, ampak predvsem boleče prizadel. Slovenci v Avstraliji, kakor tudi vsi sobratje, smo izgubili enega od stebrov pastoralnega, socialnega in kulturnega dela med avstralskimi Slovenci.

Uspešnost in prepričljivost njegovega dela na peti celini je rasla iz njegove pristne predanosti Frančiškovi karizmi ter nesebični duhovniški službi. Kar je oznanjal, je tudi sam živel. Osebnost skromen in nezahteven je uresničeval v svoji iskreni povezanosti z Bogom besedo, ki jo je Jezus Kristus izrekel o sebi in hkrati kot vodilo vsem svojim sodelavcem: "Jaz pa sem sredi med vami kakor tisti, ki streže." (Lk 22, 27).

Ohranjal je nesebičen in čist lik duhovnika in Frančiškovega brata v ljubeči predanosti Cerkvi, Redu in slovenskemu narodu. Kar je obljubil Bogu, je tudi z njegovo pomočjo izpolnjeval in hkrati uresničeval besedo slovenskega pesnika Simona Gregorčiča: "Ne samo, kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan!" in tako po zgledu apostola Pavla skušal biti vsem vse.

Njegovo 41-letno služenje v Avstraliji je ena sama potrditev tega ideala.

Dragi pater Bazilij! Z vsemi redovnimi sobratji, kakor tudi z vsemi Slovenci v Avstraliji, ki si jim služil, se ti zahvaljujemo za ta tvoj zgled. Prepričan sem, da je bilo tvoje srečanje z Jezusom Kristusom, ki te je v soboto, 26. julija zvečer, poklical, zelo prisrčno.

Vsi, ki smo te poznali, pa ti z besedami svetega Frančiška želimo:

"Gospod naj ti podeli svoj mir!"

V imenu Slovenske frančiškanske province, kakor tudi v svojem imenu, izrekam iskreno sožalje:

- sestrama in ostalim sorodnikom pokojnega patra Bazilija
- provincialnemu delegatu v Avstraliji, patru Valerijanu Jenku in ostalim trem sobratom, ki delujejo med avstralskimi Slovenci
- ter vsej slovenski skupnosti pod Južnim križem.

Provincialni minister pater Polikarp Broljih

P.S. Po telefonu je izrekel sožalje tudi gospod nadškof iz Toronta v Kanadi, dr. Alojzij Ambrožič, osebni prijatelj +patra.

Misli, julij 1997

Baraga in slovenski frančiškani

SLOVENSKI frančiškani smo še posebno dolžni med svojim narodom netiti in razžarjati ogenj navdušenja za Baragovo oltarsko čast. To pa zato, ker so bili naši nekdanji sobratje - njegovi sodobniki v tesnih prijateljskih stikih z njim tako doma, kot tudi pozneje, ko je odšel v misijone med severnoameriške Indijance. Doma jih je vezala z njim skupna borba proti ostankom janzenizma in jožefinizma. In deloma je njihova zasluha, čeprav nezavestna, da je indijansko misijonsko polje Severne Amerike dobilo tako silnega orača in sejalca. Da, tega naj se zlasti naša redovna mladina vedno zaveda, se ob Baragovem jasnem liku navdušuje za misijonski vzor in pospešuje delo za njegovo beatifikacijo.

Proti koncu 18. stoletja je preko naših cvetočih poljan zavil strupeni janzeniški veter in popalil veliko bujnega cvetja raznih lepih ljudskih pobožnosti, ki so jih naši verni dedje s toliko ljubeznijo varovali in negovali. Pri svojem uničujočem delu je našel močnega zaveznika v proslulem jožefinizmu. Ta je bil toliko nevarnejši, ker je bil državno zaščiten. Borba proti temu dvema zaveznikoma ni bila lahka, še posebno zaradi tega ne, ker se jima je pridružil še tretji zaveznik - sama najvišja cerkvena oblast v deželi, ljubljanski škof Karl grof Herberstein. A frančiškani, vedno in povsod advokati ljudstva in njegove pravične pravde, so to borbo kljub temu sprejeli in jo - sicer previdno a pogumno - vodili do zmage. Njen vodja je bil bogoslovno visoko naobraženi trikratni provincial naše provincije p. Kastul Weibel, ki je s svojimi spisi sproti zavračal janzeniško-jožefinsko nadahnjene škofove poslanice ljudstvu. Podpirala sta ga zlasti p. Oton Sprug in svetniški p. Hugo Vodnik, oba temeljito bogoslovno podkovana. Seveda zaradi državne zaščite zaveznikov niso smeli pod pravim imenom nastopati proti njim. A je bilo splošno znano, da je bila trdnjava odpora ljubljanski frančiškanski samostan. Prizadetim so dali to tudi čutiti. P. Kastula je vlada odstavila od provincialata, ker se je proti državni odredbi v neki zadevi obrnil

naravnost v Rim. P. Oton je moral svojo dogmatiko od drugega zvezka dalje tiskati v Benetkah, ker v Ljubljani ni upal dobiti dovoljenja za natis. P. Hugo, ki je bil predlagan za profesorja novoosnovane bogoslovne akademije v Ljubljani, je seveda propadel.

Janzenizem v svoji prvotni mrki obliki sicer ni dolgo gospodaril v deželi. Po smrti svojega glavnega pobornika škofa Herbersteina je začel propadati. Sicer je ne dolgo za njim šel tudi cesar Jožef II., njegova politična hrbtenica. A jožefinske, janzenistično nadahnjene postave, so bile bolj ali manj še globoko v 19. stoletju v veljavi ter tudi za cerkveno - državi preveč usužnjeno oblast - še dolgo merodajne. Posebno v naši deželi, vedno dinastični, je še takrat, ko se je Baraga v ljubljanskem bogoslovju likal za dušnega pastirja, vladal prevelik jožefinski konservatizem, kot bomo kmalu videli. Na Dunaju, pred pragom osrednje vlade, je tamkajšnji apostol sv. Klemen Dvoršak že na široko razpel peruti svoje gorečnosti, brez ozira na razne jožefinske cokle, ne da bi mu močje postave delali kake sitnosti. V Ljubljani pa kaj takega še ni bilo varno.

A frančiškani, vredni potomci svojih prednikov, so bili tako že na delu in so začeli znova gojiti priljubljeno cvetje raznih bratovščin in drugih pobožnosti, kot III. red, Marijine kronarice, neke vrste Marijino družbo in bratovščino presv. Srca Jezusovega, ki je bila s samostanom klaris v Ljubljani zatrta. Po zaupnih osebah so razpošiljali po deželi vpisne listke oziroma tablice vnetim duhovnikom in svetnim osebam, ki so prosile za vstop.

V vrsto takih vnetih duhovnikov je stopil tudi Baraga in sicer takoj, ko je bil poslan v dušno pastirstvo, v Šmartnem pri Kranju. On je bil namreč učenec dunajske Dvoršakove šole. Kot tak je že v ljubljanskem semenišču navezal stike s tamkajšnjimi frančiškani in se navdušil za njihov skrivni apostolat. V zapisniku bratovščine presv. Srca Jezusovega, ki ga hrani ljubljanska frančiškanska knjižnica, je na več mestih zabeleženo, koliko vpisnih tablic je bilo poslano Baragu v Šmartno pri Kranju.

Na žalost je bil njegov župnik Kalan bolj janzeniško-jožefinskega duha, ki mu kaplanova gorečnost ni bila kar nič po volji in se mu je zdela protipostavna. Mislil je, da ga je kot takega dolžan zatožiti škofu. In to je tudi storil. Izzvan je škof Wolf kot vladni mož, na podlagi že obstoječe prepovedi takih pobožnosti odredil, naj župnik glede tega Baraga zaslisi.

Med drugimi vprašanji, ki so mu bila stavljeni pri zaslišanju, je bilo tudi to, če je v kakšni zvezi z ljubljanskimi frančiškani. To kaže, da so bili frančiškani tudi pri škofu "na slabem glasu". Kot absolviran jurist se je Baraga dobro zagovarjal. Nič ni tajil kar je delal in ničesar izdal, kar bi utegnilo komu drugemu škoditi. Tudi frančiškanov ne, ker dejansko je bil v zvezi z njimi potom posrednika, nekega čevljarja v ljubljanskem Trnovem. Posledica vsega je bila, da je bil Baraga kazensko prestavljen za zadnjega kaplana v Metliko, s posvarilom, naj se poslej pri svojem dušnopastirskem delu giblje v postavnih mejah.

Kako bridko je njegova mlada apostolska gorečnost občutila te okove, v katero so jo okovali. Že dolgo je čutil v sebi misijonski poklic, kot je razvidno iz njegove prošnje na škofa. A da je želja tako hitro dozorela v dejanje, je bil vzrok tu. V pragozdih in prerijah indijanskega misijonskega polja, kjer ni bilo nikogar, ki bi bil omejeval njegovo vnemo, je kot apostol duš šele prosto zadihal in se čutil v svojem elementu. V polni meri je izbral to svojo svobodo. Nihče izmed belih pomočnikov, ki so se mu v teku časa pridružili, ni dolgo vztrajal ob njegovi strani, ker je poznal samo dušni blagor svojih rdečkožcev. Po bridkih izkušnjah se je nazadnje sam otepal pomočnikov,

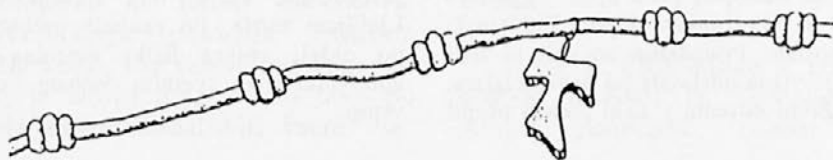
češ, jaz sem sila dolgočasen družabnik, kar mi preostane časa od mojega misijonskega dela, in to je večina pozimi, ga prebijem pri svoji pisalni mizi.

Pisal je Baraga rad. Njegova korespondenca je bila primeroma zelo razsežna. A tudi ta je bila izkjučno v službi misijonske misli in prizadevanja. Njegovi prijatelji v domovini so zastonj pričakovali od njega kakih sproščenih prijateljskih dopisov, v katerih bi pogreval nekdanje spomine ter jih zabaval s svojimi misijonskimi doživljaji. Baragova misijonska poročila, uradna Leopoldinski družbi, zasebna večinoma sestri Amaliji, naravnost ali nenaravnost samo snubijo srca za sodelovanje pri njegovih misijonskih podvzetjih. Prijatelji v domovini mu tega niso zamerili, še manj očitali. Njegova misijonska poročila so šla iz rok v roke, v mnogih prepisih. Ko sem brskal po našem ljubljanskem arhivu za Baragovimi izvirnimi pismi nekdanjim njegovim "zarotnikom", sem brskal zastonj. Pač pa sem našel tam šop deloma celotnih kopij njegovih pisem, deloma v izvlečkih.

Da pa svoje nekdanje prijatelje v domovini ni pozabil, priča to, da ko je po sedmih letih prvič obiskal domovino ter po tri in tridesetih letih drugič in zadnjič, je hotel kljub pičlo odmerjenemu času videti vse svoje prijatelje, ki jih je našel še pri življenju. Obakrat je bil tudi gost frančiškanov v Ljubljani, pri njih je maševal in pridigal ter pogrel nekdanje spomine na kontrabantarsko širjenje raznih pobožnosti. Njegove slovenske knjige, ki jih je za rojake spisal, in indijanski slovar, ki se nahaja v frančiškanski knjižnici, so še zdaj vidna znamenja njegove prijateljske naklonjenosti frančiškanom. Če se frančiškani takrat niso v večjem številu odzvali njegovemu klicu na pomoč, je deloma vzrok ta, ker niso imeli nikoli dosti moči za številne šole, ki so jih oskrbovali, deloma pa, kar odkritosrčno priznajmo, ker jih misijonska misel še ni dovolj zajela. Edini p. Oton Skola se je po mnogih premaganih težavah odzval njegovemu klicu in bil dolga leta njegov zvest in uspešen sodelavec.

To zgodovinsko ozadje naših prijateljskih stikov z Baragom naj da novega poguma, da naš red ne bo miroval, dokler ne bo ves narod zagorel v enodušni želji in zahtevi: **Mi hočemo Barago, našega svetniškega kandidata, skoraj videti na oltarju!**

P. HUGO BREN

Dolga je bila pot od Spittala

Članek je preveden iz angleščine. Objavil ga je pod naslovom IT'S A LONG WAY FROM SPITTAL (The Catholic Register, Week of May 1997.) torontski nadškof dr. Alojzij Ambrožič. Tudi on je bil po vojni, kot novi ljubljanski nadškof, študent begunskega taborišča Spittal, predno sta s starši odšla na emigrantsko pot v deželo, ki jih je sprejela . . .

VRNITEV nekdanjega begunca v domovino vzbuja spomine...

Potovanje v srednjo Evropo za konec tedna ni posebno prijetno, če je samo za poldrugi dan. Na ljubljansko letališče sem priletel v soboto opoldne in se vrnil že zgodaj v ponedeljek.

Nisem namreč imel izbire: ko me je prijatelj, ki sem ga spoznal pred pol stoletja v begunskem taborišču v Spittalu na Dravi v Avstriji, povabil kot enega od svojih dveh so-posvečevalcev pri njegovem posvečenju za ljubljanskega nadškofa, sem se vabilu odzval.

Ko sva se po končanem obredu objela, sem mu rekel: "Dolga je bila pot od Spittala!" Seveda ne zemljepisno, pač pa v prenesenem pomenu.

Takrat smo bili begunci iz lastne domovine, prežete z navidezno nenehnim komunizmom. Ker se nam je zdelo, da nam je bila pot v domovino zaprta, smo se ozirali po deželah, ki bi nas hotele sprejeti za svoje. Družina novega nadškofa se je preselila v Argentino, moja družina pa je pristala v Kanadi. Novi nadškof se je pridružil redovnikom sv. Vincencija Pavelskega, je študiral v Parizu, se vrnil sredi šestdesetih let v domovino in predaval na teološki fakulteti v Ljubljani.

Novi nadškof ni bil pohlevno molčeč, kar ga je zavedlo v neprimerno s takratnimi komunističnimi političnimi privrženci. V začetku osemdesetih let je odšel v Rim, kjer je prevzel službo v papeškem tajništvu za dialog z neverujočimi in kasneje postal tajnik papeškega sveta za kulturo. Njegovo ime je Franc Rode.

Moj obisk je bil kratek, toda vreden spomina. Znamenit, ker mi je prikazal preteklost, ker me je spoznal s sedanostjo.

Eno od jutranjih nedeljskih maš sem opravil v domači fari, kjer sem bil rojen in krščen. Pred mašo sem srečal enega od bivših sosedov, kakšni dve leti starejši od mene, ki je bil zaradi mladostnosti ohranjen pri življenju ob masovnem morenjenju tisočev drugih mladih mož, nasprotujočih komunistom, v juniju 1945 leta. Odkar je komunizem leta 1990 padel, sosed lahko svobodno pripoveduje, kako se je moral vsa leta pretvarjati, da ni nič vedel o pokolih, ki jih še do danes zločinci nočejo priznati.

Po maši sem imel zajtrk pri bližnjih redovnicah in poslušal njihove zgodbe o poniževanjih, ki so jih dan na dan doživljale celih petnajst let, in kako težko jim je bilo najti primerna stanovanja.

Kamor koli sem šel, sem poslušal pripombe o sedanjem stanju v državi. Leta 1989/90, kakor mi je izrazil prijatelj, je Slovenija prešla iz pol-diktature osemdesetih let v pol-demokracijo devetdesetih. Razlika ni majhna. Če ste 1985 leta uporabljali besede, ki so bile politično nepravilne, ali izražali resnico, ki je bodla v oči, ste šli v zapor. Sedaj pa morda zaradi tega izgubite samo službo.

Svoboda tiska je dovoljena, toda zelo malo časnikarjev se je poslužuje. Tudi debate v parlamentu so svobodne, toda se ponavadi končajo v napadih in protinapadih, v podtikanjih in sumničenjih, zlasti, če se večinska stranka v vladi

čuti ogrožena. Pravično sodstvo je še vedno samo v sanjah. Sedanja oblast imajo v rokah še vedno isti ljudje kot prej: ideološko nevtralni so se pridružili komunistični partiji, kot je pikro pripomnil drugi prijatelj, si pridobili dobre položaje, se zdaj pretvarjajo, da so demokrati, z namenom, da ostanejo na oblasti.

Toda situacija zdaleč ni brezupna. Cerkev, ki je bila in včasih še je edina pomembna opozicija vladajoči nomenklaturi, je močna in čuječa. Zdi se,

da kljub vsem preprirom, pomanjkanju discipline, podkupljivosti in političnega manjvrednostnega kompleksa postajajo resnično demokratske stranke močnejše.

Novega nadškofa moto, ki je bil povzet iz pridige o teoloških vrednotah vere v šestnajstem stoletju, je: Stati inu obstati - to je stati pokončno in vztrajati v teh časih. Točno se zaveda, kaj je s tem izraženo.

(Prevod S.Z.S., Toronto)

Dragi p. Bazilij, počivaj v Božjem miru!

The Lord said to St. Peter: "When you were younger, you used to fasten your own belt and to go wherever you wished. But when you grow old, you will stretch out your hands and someone else will fasten a belt around you and take you where you do not wish to go." (John 21:18).

In his lifetime Father Basil saw events, which he could never have expected, but which were to fasten a belt around him and take him to places and work of which he had never dreamed. Father Basil, as young man, experienced the Second World War in his country, and then the take over of his country by Communist powers. From these disasters Fr. Basil, with many others, became a refugee, who hoped that soon he would be able to return to a free Slovenia.

As a refugee Fr. Basil went first to the Franciscan Houses to the United States of America and from there he followed the footsteps of Father Bernard Ambrožič OFM and came to work as a priest in Australia. Father Basil's work was to search out, be available to, and assist his people in Victoria, Tasmania, and in South Australia. Some of the Australian Friars who preached parish missions could not believe that Fr. Basil would know the Slovenian families over the vast area and so they set to test him. In parishes in which they had preached missions, they had met some Slovenian people and they would ask Basil about this or that family. Not once were they able to ask about a family which Fr. Basil did not know. Father Campion told me, that he

was present when his parish missionaries were quizzing Basil, and he saw their amazement at the fidelity with which he sought out and visited his people.

Father Basil's work can be measured by buildings he has left for the community: the hostel, the church, the nursing home; he started the establishments in Adelaide; and his extraordinary efforts to keep Misli as regular bulletin. But the real work of the priest Basil was in the way he contacted the people and cared for them. This will remain as his legacy.

What were some of the personal factors in Basil's life? I would note the following:

- He never had a house of his own. In Baraga House he was part of the community of men, who were guests there and who were experiencing the problems of a new arrival in a different country just as Basil himself had walked this path. The conditions under which he published Misli would have appeared as impossible to many an outsider.

- He remained at least for most of his forty years in Australia a refugee from Slovenia. This is important for his mental and spiritual efforts. One felt that he lived for the day, when Slovenia could return to being the Slovenia which he had known as a young man. This is a lonely situation and as the years grew into decades one wonders, how he kept his identity with his home Franciscan Province in Slovenia and with his family. When finally he did return for a visit to Slovenia, many of his wounds and doubts were, one felt, resolved or eased. But what a long time before that relief came to him.

Misli, julij 1997

- Tu se spominjam veselja patra Bazilija ob papeževem obisku na Brezjah 17. maja 1996. Bil je to dar posebne milosti in Marijine naklonjenosti patru Baziliju, saj je Marija Pomagaj okronana tudi v cerkvi, ki ste jo skupaj z njim zgradili.

- One does not know too much of what Father Basil thought and felt over years. When he started his work in Melbourne, the policy of the Australian Church was to avoid the building of national churches. The existence of this church nearby represents something of the achievements of the chaplains to New Australians and the difficulties they had to face over many years. Australia is pleased today to speak of multiculturalism. Father Basil was a builder of that society.

- Governments come and go and we still wonder that in our lifetime we have seen the end of vast Communist empire. By the time that happened, Fr. Basil had worked for so long in Australia that it would be difficult to imagine him working anywhere else. Here he had come to grips with the ways of Australians, he had managed to see through the ways of local councils with their buildings

Here and now I would like to thank in the name of Slovenian Franciscan Province of the Holly Cross, the archbishop of Melbourne George Pell and his predecessors; to the auxiliary bishop Hilton Deakin and other bishops; to the priests - his brothers; and in a very very special way to the Friars of the Australian Franciscan Province of the Holly Spirit, where among them Fr. Basil has found a haven. Thank you to the civil authorities: Federal, State and Local to help Fr. Basil and the Slovenian community to establish Slovenian Religious, Cultural, Social and with nursing home - Welfare Centre.

Basil was a humble and proud Franciscan and really dedicated priest; great Slovenian and great Australian!

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi, ga skušali razumeti - čeprav se ni vedno posrečilo - in mu pomagali. On vas je ljubil močno, iskreno in do konca. In vi ste njegova največja dediščina!

Fater Basil's legacy is the people who worship in the church of St. Cyril and Methodious and in so many places across Australia and who in so many ways have bee-

Dear Father Basil, thank you from your brothers from Slovenia, from the United States and from brothers who are working in the missions - you have had always a special care for them. May Almighty God call a brother who will continue your great work.

Dear Father Basil, rest in peace!
Dragi pater Bazilij, počivaj v Božjem miru!

Besede slovesa patra Cirila Božiča pri pogrebni sveti maši, Kew - pred votlino Lurške Matere Božje, v soboto, 2. avgusta 1997.

SV. CIRIL in METOD MELBOURNE

*Fr. Metod Ogorevc, O.F.M.,
SS. Cyril & Methodius Slovenian Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel.: (03) 9853 8118 in (03) 9853 7787
Mobile: 015 555 840 Fax: (03) 9853 6176
Dom počitka m. Romane - Mother Romana Home
11-15 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Tel. in Fax: (03) 9853 1054*

Zgoraj omenjeni sem se v Melbourne preselil pred nekaj dnevi, v četrtek, 7. avgusta. Iz krstne knjige, oznanil, zapiskov patra Valerijana in svojih vtisov povzemam nekaj obvestil tega prelomnega obdobja.

V soboto, 26. julija, ob pol enajstih zvečer, je namreč v bolnici St. Vincenta nepričakovano umrl naš pater Bazilij.

Pater Bazilij je še krstil naslednje otroke:

+ Osemindvajsetega junija RYANA LEIGHA, sina Lea Ujčica in Martine, rojene Skok.

+ Na god svetega Petra in Pavla je krstna voda občila ANNABELLE GEORGINO, hčerko Andrewa Plesnicarja in Miriam, r. Josipovic; TIMOTHYJA LUCASA, sina Geofreya Blacka in Valentine, r. Josipovic ter LUCY MELISSO, hčerko Hinka Bedraca in Kim, r. Munro.

+ Devetindvajsetega junija pa je zakrament svetega krsta prejela KATE OLIVIA, hčerka Seana Juricica

in Andreje, r. Segolin.

+ Pater Valerijan je v nedeljo, 3. avgusta, krstil LUCIO ROSE, hčerko Martina Pirca in Anne, r. Crusi.

+ V Monash Medical Centru je 15. julija 1997 umrl MARIAN ROME, ki je živel v Carnegieju v Viktoriji. Leto in pol je bil bolan ter je veliko trpel. Rojen je bil 4. 11. 1924 v Petro Varadinu pri Novem Sadu, kjer je bil oče oficir pri aviaciji, drugače pa je družina iz Velikih Lašč. V Melbourne je do svoje upokojitve opravljal službo preiskovalnega oficirja na železnici. Poročen je bil z Marijo (roj. Košir) iz Žirov. Poleg nje zapušča še brata Zlatka in sestro Štefi, mama pa je pokopana že nekaj let na keilorskem pokopališču. Marjan je bil upepeljen v springvalskem krematoriju.

+ V Bethlehem Hospicu je 25. julija 1997 umrl FRANK FATUR. Rojen je bil 3. 12. 1925 v vasi Žeje (Prestranek pri Postojni). Po poklicu je bil skladiščnik. Izhaja iz številne družine treh fantov in treh deklet. Pogrebne molitve so bile v krematoriju Springvale.

+ Dne 27. julija 1997 je v domu za ostarele v Hawthornu umrl LUDVIK STERLE, ki je bil rojen 18. 8. 1937 v Kozarišču. Izučen je bil za zidarja. Pokopan je bil 31. 7. 97 na pokopališču Keilor. Zapušča hčerko Tanjo in sina Roberta.

+ V soboto, 2. avgusta 1997, je med pogrebno mašo za patra Bazilija v Domu matere Romane umrl FRANC CESTNIK, ki je bil rojen 6. 3. 1929 v Zagorju pri Pivki. V Avstralijo je prišel leta 1957. Leta 1959 se je poročil z Božo (roj. Šabec). Po poklicu je bil gradbeni delavec. Zapušča hčerko Marto (por. Tonner) in sina Franka. Pokopan je bil na pokopališču Springvale, v četrtek, 7. avgusta 1997.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnikov izrekamo iskreno sožalje.

Po oznanilih povzemam, da je bilo praznovanje naših cerkvenih zavetnikov sv. Cirila in Metoda slovesno tako v cerkvi kot v dvorani. Hvala lepa gospodinjam in društvu sv. Eme, ki je praznovanje pripravilo. Pater Bazilij je v oznanilih zapisal: "Tako delamo že od blagoslovitve naše cerkve pred devetindvajsetimi leti in Bog daj, da bi še dolgo. Zavisli od vas vseh, kako radi boste tudi v bodoče prihajali v slovensko versko središče." Vtisnimo si te patrove besede v spomin in srce.

(nadaljevanje na strani 181)

Zapustil nas je Ludvik Tušek

22. 5. 1915 - 26. 6. 1997

TIHO kot je živel med nami, je odšel od nas eden naših melbournskih pionirjev, LUDVIK TUŠEK. Za njim žaluje žena Angela, sinova Ljubo in Stanko ter hčerka Neli, vsi z družinami.

Pokopan je bil v sredo 2. julija na pokopališču v Keilorju, kjer je našlo zadnji domek že toliko Slovencev. Mašo v saintalbanski cerkvi sta skupno opravila p. Bazilij in krajevni župnik Fr. O'Railey ob udeležbi velikega števila pokojnikovih znancev in prijateljev. Sin Ljubo in zet Branko sta se predčasno vrnila s potovanja po Sloveniji, sin Stanko je pripotoval iz Kanade.

Poslovilne besede sta spregovorila oba mašnika o lepem Ludvikovem značaju ter krščanskem življenju, ki ga je vodil s svojo soprogo v svoji družini, vsej skupnosti v zgled. Sin Stanko je imel nagovor o svojem ateuju in njegovi življenjski poti, ki ni bila lahka: preko front druge svetovne vojne in begunskih taborišč ga je z družino pripeljala v Avstralijo in pričeti je moral znova. "Nič ni imel, a bil je bogat v vsem, kar je najvažnejše v človeškem življenju," je rekel Stanko. Potem sta ganljivo govorili o svojem starem očetu vnukinji Evelyn in Diana. Obe sta s solzami obujali spomine na njegovo skrbnost in radodarnost.

Ludvik Tušek je bil s svojo ženo Angelo r. Šmit eden izmed prvega vala avstralskega slovenskega naseljevanja okrog leta 1949/50., od sedaj že skoraj pol stoletja. Kot drugi naseljenci tistega časa je moral imeti pogum, da se je podal z družino v neznano, z zaupanjem na božjo pomoč in odločno pripravljenostjo na trdo delo v deželi nepoznane kulture, tujih navad in tujega jezika. Bil je eden pionirjev, ki so se naselili v St. Albansu in dobesedno orali ledino, kjer so bile ceste šele v surovem stanju, voda sicer napeljana, ni pa bilo ne kanalizacije in ne elektrike. Za stanovanja so služile skromne garaže. Šele s trdim delom, s pomočjo prijateljev in znancev, so rasle iz trdih tal družinske hiše. Tudi Ludvikova. Življenje Ludvikove družine je pognalo na tej tuji zemlji trdne korenine in bujno rast.

Kdo je bil Ludvik Tušek? Spadal je v generacijo, ki je doživljala in srečno preživela grozote druge svetovne vojne. Miroljuben in dober človek, ki bi nikomur ne skrivil lasu, je bil poklican najprej v jugoslovansko vojsko, postal vojni ujetnik, po prihodu domov pa bil pritegnjen k partizanom. Spoznal je masko komunizma, pobegnil ter svojo družinico odpeljal na varno k bratu v Avstrijo. Toda to ni bila varnost za njega. Bil je vpoklican v nemško vojsko in poslan na rusko fronto. Preživel je le s štirimi drugimi od odreda 45 vojakov. Vojno je končal v ruskem ujetništvu, kjer je komaj ohranil življenje in sicer zato, ker je bil Slovenec.

Pokojnik res ni imel lahkega življenja. Bog ga je obdaril z ljubečo in skrbno ženo in izredno dobrimi sinovi in hčerko. Preizkušal pa ga je močno s trpljenjem v vojnem času, kar mu je pustilo posledice, ki so ga spremljale do konca življenja. A dal mu je milost, da je bil vse do zadnjega diha obdan s skrbjo in toploto svoje ljubeče družine. Veliko število ljudi, ki ga je spremlilo na zadnji poti, priča o spoštovanju, ki ga je bil pokojni Ludvik deležen predvsem v slovenski skupnosti kot zgleden mož, oče, stari oče, zaveden Slovenec in dober človek.

Bog mu daj večni mir in pokoj!

IZPOD TRIGLAVA

K LETOŠNJIM slovenskim novomašnikom, katerih imena smo objavili v junijski številki MISLI, moramo dodati še dva, ki sta bila rojena in sta doraščala v izseljenstvu. **Gregor Goršič** je bil posvečen v stolnici v Jolietu, Illinois, ZDA. Novo mašo je zapel v Marijini župni cerkvi Goršičeve družine v Elmhurstu, zapadnem predelu Chicaga. Dan po novi maši pa je novomašnik z obvema staršema odpotoval v Slovenijo, kjer bo ponovil novo mašo v župnijah staršev: v Predvoru pri Kranju in v Št. Juriju pri Grosupljem. - Drugi še neomenjeni novomašnik pa je **Roland Schaeffer**, ki je prejel posvečenje v Nemčiji (Mainz). Ponovitev nove maše bo imel v Naklem pri Kranju, od koder je doma mama.

Torej je skupno število letošnjih naših novomašnikov 34, na kar smo kot maloštevilni narod kar lahko ponosni. Prekosili smo mnogo večjih narodov - Bogu bodi zahvala!

PA ŠE NEKAJ ŠTEVILK o letošnjih slovenskih novomašnikih. Njih povprečna starost je 28.7 let. Najstarejši ima 48, najmlajši pa 24 let. To je generacija, ki je služila vojsko v komunistični Jugoslaviji in v času slovenske osamosvojitve. Nekateri so bili v nevarnosti za življenje, ali pa so jim grozili. Med njimi so tudi taki, ki jim je iz jugoslovanske vojske uspelo pobegniti, drugi so počakali na zamenjavo vojakov. Vsi pa so čutili božjo pomoč in je nekaterim to pomagalo do odločitve poklica.

Trije novomašniki prihajajo iz uradniških in učiteljskih družin, deset iz delavskih, devet iz kmečko-delavskih, največ - enajst - pa iz kmečkih družin.

CROWN

Communication Technology

Rosemarie Jones
Martin Oppelli

Security
Access Control
Broadband
Fibre Optics
in Data Cabling
Nameščamo Hi Q
in Phaselink TV-antene

24 Lancaster St. Ashburton
P.O. Box 373 Victoria 3147.

Tel: (03) 9886 9393

Fax: (03) 9886 9393

MELBOURN SKIM SLOVENCEM
NA USLUGO. POKLIČITE NAS!

Med novomašniki (za Rolanda Schaefferja žal ni podatkov) jih je sedem iz družin z dvema otrokoma, štirinajst - največ - iz družin s tremi otroki, štirje so iz družin s štirimi otroki, eden je iz družine petih otrok, trije iz družin šestih otrok (tudi novomašnik iz Amerike), iz družin sedmih otrok pa sta dva. En novomašnik je iz družine osmih, en pa celo iz družine enajstih otrok. Dvanajst letošnjih novomašnikov je najmlajših v družini, najstarejših med otroki pa je deset.

Mnogi imajo v sorodstvu že duhovniški ali redovniški poklic - dva imata brata duhovnika, eden sestro redovnico, eden strica redovnika, eden pa ima v sorodstvu tudi škofa.

SPOMINSKA SLOVESNOST na množičnih grobovih v Kočevskem rogu je bila letos 22. junija. Zbrala je okrog osem tisoč ljudi, ki so se poklonili tisočem pobitih domobrancev po končani vojni. Mašo na prostem je vodil ljubljanski nadškof dr. Franc Rode ob stiškem opatu dr. Antonu Nadrahu, kočevskem župniku Marjanu Lampretu in okrog tridesetimi somaševalci. Tako s pridigo kot z nagovori kulturnega sporeda po bogoslužju je spet oživela zavest, da ob resnici Kočevskega roga nihče ne more ostati neprizadet.

V LEJŠAH PRI CERKNEM pa je vodil somaševanje 6. julija koprski škof Piriš nad breznom, kjer počivajo trupla štirinajstih domačinov, med njimi dveh cerkljanskih kaplanov Ludvika Sluga in Lada Piščanca. Kot izpričujejo dokumenti in pričevanja domačinov, so bile vse žrtve nedolžne. Prvič so se zbrali tam duhovniki in verniki leta 1991, prej je bilo seveda nemogoče. Nad breznom sta bila leta 1995 postavljena kapelica in križev pot ob poti, ki vodi do nje. Na spomeniku, ki stoji na Lejšah so zapisali: Vsem žrtvam okupacije in revolucije na Primorskem pred drugo svetovno vojno, med njo in po njej v letu 1995 - ob 50-letnici konca vojne in v 4. letu samostojne Slovenije. Škofija Koper.

ŽIROVNICA na Gorenjskem se ponaša kot rojstni kraj prvega slovenskega literarnega kritika in zgodovinarja ter Prešernovega najboljšega prijatelja **Matije Čopa**. Njegovo rojstno hišo so končno odkupili in prenovili. Ob dvestoletnici Čopovega rojstva so v njej odprli stalno razstavo o njegovem življenju in delu.

ČETRTE TABOR Slovencev po svetu je bil letos 28. junija v Škofjih zavodih v Šentvidu nad Ljubljano. Letošnje srečanje je obravnavalo

prilagojeno slovenske zakonodaje za Slovence po svetu. Udeležencem je maševal nadškof dr. Franc Rode, pri okrogli mizi pa je bilo med najbolj odmevnimi predavanjem Božidarja Finka iz Argentine. Med ostalimi je spregovoril tudi naš avstralski rojak Cvetko Falež. Pravilno in jasno je povedal, da Slovence po svetu zadnja leta preveča otopelost, ko vidijo, da obljube politikov ostajajo še naprej samo obljube. - Popoldanski del sporeda je poleg fantovskega zbora Vasovalci obogatila z nastopom naša avstralska folklorna skupina iz Canberre **Prvi rej.** Lahko smo ponosni nanjo, ker je res odlična. Prav je, da je zdaj nastopila tudi v Sloveniji.

SPOMINSKA SLOVESNOST je bila v letošnjem juniju na Brezjah: veliko Marijinih častilcev je prišlo obhajati petdesetletnico, kar se je Marija Pomagaj kot medvojna begunka vrnila na Brezje. Pod nemško okupacijo je morala bežati iz svojega svetišča: najprej na Trsat, potem pa je v ljubljanski stolnici čakala konca vojne. Iz Ljubljane se je po odločitvi škofa Vovka v juniju 1947 tiho vrnila domov.

Na predvečer letošnjega goda sv. Vida, zavetnika Marijine bazilike na Brezjah, je somaševanje vodil nadškof dr. Rode, naslednji dan pa pomožni škof Kvas. Vsa slovesnost je izzvenela v želji: kakor se je Marija Pomagaj po koncu svetovne vojne vrnila na Brezje, tako naj se vrne v slovenske družine! V prenekatem domu so namreč v povojnih letih odstranili njeno podobo in jo zamenjali z drugo, ali pa jo celo odnesli na podstrežje. Naj jo spet vrnejo na častno mesto, naj se iz slovenskih domov spet začno dvigati prošnje in hvalnice h Kraljici Slovencev, po njej pa tudi k Jezusu!

NA KOPANJU so našli 8. julija v veži župnišča truplo umorjenega župnika **Viktorja Pristova**. Ker so 78-letnega duhovnika zaman čakali v cerkvi za mašo, so ga šli klicati in odkrili zločin, ki do danes še ni pojasnjen. Pokojni duhovnik je bil rojen 1919 v Hrašah (župnija Lesce), postal je duhovnik 1944, kaplan na Igu, nato pa prefekt v Zavodu sv. Stanislava. Leta 1945 je odšel v tujino, kot begunec pa deloval v Braziliji in poučeval v malem semenišču nadškofije Sao Paulo. Leta 1965 se je vrnil v Slovenijo, da preživi svoja stara leta mirno v domovini. Žal so se končala z zločinom, ki je terjgal njegovo življenje.

Nasilna smrt duhovnika je globoko odjeknila v slovenski javnosti. Kje leži krivda, da tudi v Sloveniji ni nobena reč več sveta in varna, niti življenje starega duhovnika, ki ni nikomur storil nič

Misli, julij 1997

Tobin Brothers

Viktorijskim Slovincem
na uslugo v času žalovanja

Head Office: 189 Boundary Road
NORTH MELBOURNE

9 328 3999

BERWICK	9 796 2866	MOORABBIN	9 555 9088
CRANBOURNE (059) 96 7211		NOBLE PARK	9 558 4999
DONCASTER	9 840 1155	PAKENHAM (059) 40 1277	
EAST BURWOOD	9 886 1600	RINGWOOD	9 870 8011
ESSENDON	9 331 1800	ST ALBANS	9 364 0099
FRANKSTON	9 775 5022	SUNSHINE	9 364 8711
GARDENVALE	9 596 2253	WERRIBEE	9 748 7900
GLENROY	9 306 7211		
MALVERN	9 576 0433	Frances Tobin & Associates	9 596 8144

TOBIN BROTHERS PTY LTD (AFDA)

žalega, ampak vsem samo pomagal? Narod danes čuti na sto načinov posledice polstoletnega načrtnega uničevanja vsega, kar je bilo povezano s starim redom, tudi moralne in etične norme, ki so temeljile na krščanski etiki in morali.

O PROTICERKVENI GONJI v Sloveniji veliko pove izjava dr. Lovra Šturma, predsednika slovenskega Ustavnega sodišča, ki smo jo brali v petek 30. maja letos v Dnevniku: "Oživljanje proticerkvene agitacije in poskusi stigmatizacije Cerkve kot fevdalne gosposke in tujke na Slovenskem pomenijo v bistvu perpetuiranje ideološkopolitičnih stališč iz dokumentov nekdanje tajne politične policije o Cerkvi kot permanentnem notranjem sovražniku in generiranju novih umetno ustvarjenih nasprotij, kar vodi k protiustavnemu spodbujanju nestrpnosti do Cerkve v nasprotju s 63. členom ustave."

Žalostno je, da se mora Cerkev na Slovenskem po petih letih demokracije boriti proti tako krivičnim očitkom, ki jih omenja izjava.

Viktorijskim rojakom
se priporočamo za razna
obnovitvena dela na grobovih
in tudi nove spomenike
na vseh pokopališčih Viktorije.

R & R Memorials Pty Ltd

ACN 006 888 624

20 Field Street

Craigieburn VIC 3084

Telephone: (03) 308 1652

Facsimile: (03) 308 1652

Mobile:

018 348 064

018 531 927

R
&
R

VERSKA OBNOVA ŠKOFIJE

Škof Slomšek se je zavedal, da uspeh pastoralnega dela v škofiji sloni na dobrih duhovnikih. Zato je skrbel za njihovo vzgojo in človečnost, skrbno pa tudi pazil, da se po končanem teološkem študiju v dušnem pastirstvu ne zanemarijo. "S končanimi študijami v bogoslovnici se pouk ne konča; konča se šele ob grobu," je bil Slomškov rek. Zato je vpeljal vsakoletne pisne bogoslovne naloge in pastoralne konference. To so bili prijateljski sestanki in posveti o vprašanjih dušnega pastirstva, vzgoje in šolstva po različnih dekanijah. Duhovniki so na teh srečanjih skupaj molili, hkrati pa - ob skupnem kosilu - gojili prijateljstvo, zaupnost in složnost.

Slomšek se je s svojimi duhovniki tudi veliko pogovarjal in si z njimi osebno dopisoval, kar ga je stalo veliko časa in truda, a je tako ostal z njimi v tesnih in očetovskih stikih. Dajal je nasvete ter potrpežljivo in modro reševal njihove težave. Najučinkovitejše pa so bile prav gotovo letne duhovne vaje, ki jih je s posebnim razglasom uvedel 11. aprila 1847 za duhovnike lavantinske škofije. Prvi takšni dnevi duhovne prenove so bili na sedežu škofije, v Št. Andražu, od 13. do 17. septembra 1847. Potem so bile duhovne vaje (razen leta 1848, ko so zaradi nemirop odpadle) redno vsako leto do preselitve škofijskega sedeža iz Št. Andraža, leta 1851 tudi v Brežicah in od leta 1853 naprej v Rogaški Slatini. Slomšek se je udeleževal skoraj vseh duhovnih vaj, imel ponavadi uvodni in sklepni govor ter je sodeloval tudi pri vmesnih pastoralnih pogovorih. Njegovi govori so bili polni apostolskega duha, moči in gorečnosti. Slomškovo bistro oko je opazilo vsako napako, prostodušno je odkrival rane, vendar vedno z očetovsko ljubeznijo in milino. Uporabljal je nazorne in slikovite podobe ter jih znal duhovito prenašati v vsakodnevno življenje, da ga je bilo veselje poslušati. Tudi voditelji duhovnih vaj so bili navdušeni nad njim in eden izmed njih je zbranim duhovnikom ob koncu vzkliknil: "Hvalite Boga, da imate takega škofa. Je v resnici apostolski, sveti mož."

Slomškov odnos do sobratov in njegova skrb zanje lepo odseva že iz njegovega pisma lavantinskim duhovnikom ob nastopu škofovske službe: "Duhovnik bodi razsvetljen v vednosti božji, bodi izkušen tudi v znanostih posvetnih, da bo zamogel biti vodnik čredi svoji... Da bomo prav skrbeli za svoje zveličanje, bodi ljubezen korenina in podlaga našega življenja, ljubezen, ki vse čednosti v sebi združuje in nas Bogu in ljudem omiljuje... Luč ugasne, če nimamo goriva; tudi čednost obnemore, če nima hrane pobožnih vaj.

NA POTI DO OLTARJA

SLOVENIJA
PRIPRAVILA SVOJEGA PRVEGA
BLAŽENEGA
ANTON MARTIN SLOMŠEK 12

Vrli Slovenci! Ne pozabite, da ste sinovi matere Slave; naj vam bo drago materinsko blagovetna vera in pa materina beseda! Prava vera vam bodi luč, materina pa vam bodi ključ do zveličavne omike.

A. M. Slomšek

Bratje, iz globočine srca vas rotim, molite, molite pogosto in radi, kakor je Gospod zapovedal moliti. - ...Lomite veselo kruh nebeški gladnemu ljudstvu. - ...Ne bom vas več imenoval služabnikov, marveč prijatelje svoje, ker vse veste, kar sem namenjen storiti med vami. Vi ste moji prijatelji, če boste spolnjevali, kar vam naročam v imenu tistega, ki me je poslal."

Za svojo glavno škofovsko dolžnost pa je imel Slomšek skrb za versko, duhovno in нравno prenovo ljudstva. Kot učitelj in pastir svojih vernikov je storil Slomšek veliko več, kakor mu je velevala njegova služba. Imenovali so ga vesoljni župnik ali župnik vseh župnikov. V svoji prestolnici v Št. Andražu in kasneje v Mariboru je opravljal zlasti pridiganje in spovedovanje kot navaden župnik ali kaplan. Pridigal ni samo, kadar je to zahtevala njegova služba, ob vizitacijah in velikih praznikih, temveč kadar je le mogel. Če nekaj tednov ni bil na prižnici, je bil že nemiren in je vpraševal: "Kdo pa pridiguje prihodnjo nedeljo? Povejte mu, da bom jaz prihodnjo nedeljo pridigoval, ker že dolgo nisem." Če se je med ljudmi razvedelo, da bo pridigal Slomšek, je bila cerkev ponavadi polna, takšno moč so imele njegove pridige. Na besede, naj si prizanaša, saj ima že tako dovolj drugega dela in so za to postavljeni drugi, je zmajal z glavo in resno odvrnil: "Dolžnost škofova je, oznanjati božjo besedo ne samo po drugih, ampak tudi sam!"

Slomšku je bila zelo pomembna tudi spoved in priporočal je pogosto prejemanje tega zakramenta. Pravi namen pridige je namreč prav ta, da grešnik ganjen poklekne v spovednico in se spravi z Bogom.

Poleg osebnega stika s svojimi župljani, tako imenovanega zasebnega ali domačega dušnega pastirstva, je škof Slomšek posebno pozornost posvečal šolski mladini. Katehetom je svetoval, kako

naj pripravljajo mladino na sveto spoved in zlasti na prvo sveto obhajilo. Velikokrat se je med letom oglasil v mestnih šolah, da je spregovoril spodbudne besede učiteljem in šolarjem. Njegov življenjepisec Franc Kovačič takole opiše dogodek, ki lepo predstavi Slomškovo iskreno ljubezen do otrok:

"Leta 1862 je na svoj god 17. januarja (bil je njegov zadnji god na tem svetu) prišel že zjutraj k svojemu prijatelju Marku Glaserju, župniku in častnemu kanoniku pri Sv. Petru niže Maribora, češ da bo pri njem obhajal svoj god. Hotel se je doma izogniti praznemu in večkrat hinavskemu čestitanju. Po kratkem razgovoru se je župnik oprostil in šel po svojih opravkih. Proti poldnevu gre trkat na škofovo sobo, a škofa ni bilo v sobi. Iskal ga je po vsem župnišču in zunaj okoli župnišča, škofa ni bilo nikjer. Začel se je bati, ni li škof natihoma odšel nazaj v Maribor. Stolpna ura je odbila dvanajst in zazvonilo je poldne. Nato se vsuje iz šole truma šolskih otrok in med njimi - škof Slomšek. Pri mizi ga vpraša župnik: 'Prevzvišeni, kje ste pa bili dopoldne?' 'V šoli!' je odgovoril škof. 'Lepše pač ne morem svojega godu obhajati kakor med ljubo nedolžno mladino.'

Slomšek je spoznal, da ljudje vsake toliko časa potrebujejo izrednih stvari, da se spet zbudijo iz duhovne zaspanosti in mlačnosti. Tako sredstvo je videl v ljudskih misijonih za prenovo vernikov. Pred letom 1848 je bilo prirejanje misijonov nemogoče zaradi jožefinskega prepričanja, da so misijoni nevarni državnemu redu. Slomšek je kmalu potem, že leta 1850, priredil prvi misijon v stolni župniji pri Št. Andražu. Vodili so ga očetje redemptoristi, škof pa je od zgodnjega jutra do poznega večera sedel v spovednici. Uspeh tega misijona je bil velikanski, a ker je Slomšek dobro poznal človeško slabost, ga je že leta 1852 ponovil. Potem so se

vrstili misijoni po vsej deželi, najprej v Ponikvi, škofovi rojstni župniji leta 1951. Kar v štirinajstih župnijah je misijon vodil ali pri njem sodeloval Slomšek sam. Od leta 1853 so skrb za misijone prevzeli celjski lazaristi. Leta 1854 je bil misijon v Vitanju, leta 1857 v Slovenski Bistrici, naslednje leto v Vuzenici, Slomškovi nekdanji župniji. O njem poroča vuzeniška kronika, da je bila udeležba velikanska in uspeh sijajen. Na ljudi je napravilo nepopisen vtis, ko je dal nadžupnik škofu v roke misijonski križ in je ta z njim v roki stopil na prižnico ter ljudem razložil pomen misijona. Kakor zamaknjen je uprl oči v križ in prosil: "O, Jezus, kolikor stopinj sem napravil, da sem prišel, toliko duš mi daj!" Istega leta je bil misijon v Velikovcu na Koroškem in v Celju, v obeh mestih v slovenskem in nemškem jeziku. Slomšek je sodeloval tudi pri slovensko-nemškem misijonu v Mariboru leta 1860.

Slomšek je imel pri teh misijonih vedno uvodni in sklepni govor ter stanovske nauke za otroke do šestnajstega leta, za fante ("Stopite jutri srčno in pogumno pod zastavo Kristusovo! Bodite vojaki Kristusovi in ne zavezniki pekla in zapeljivega sveta!"), dekleta ("Dekleta rade ubogajo, prepričan sem, da boste tudi mene ubogale"), za može in vdovce, žene in vdove.

Poseben sloj, na katerega je bil Slomšek pri misijonih pozoren, so bili berači. V cerkvenem govorništvu je on začetnik posebne vrste govorov - za berače. Pred oči jim je postavil naslednje točke: 1. Revežev poklic; tu je duhovno obrnil nanje znano evangelijsko naročilo, ko povabljeni niso hoteli priti na gostijo - pojdite brž na ceste in križpotja ter pripeljite semkaj kruljave. 2. Beračeve dolžnosti; krščansko uboštvo se mora opirati na bogovdanost in potrpežljivost. 3. Sedem glavnih beraških grehov: lakomnost, zavist, nezmerčnost, nehvaležnost, laž in prevara, tatvina, telesna in duševna lenoba. 4. Navodila za življenje: vsakdanja molitev; vsako nedeljo in praznik biti pri sveti maši; vsaj vsake toliko prejeti zakramente; ob velikonočnem času priti k domačemu župniku po spovedni listek, da bo vsaj vedel, kje hodijo po svetu; molitev za srečno smrtno uro. Slomšek je dobro poznal beraško navado, da se ob cerkvenih srečanjih naberejo od vseh vetrov, malo pa jih vidi cerkev od znotraj. Zato je dal razglasiti, da bo tega in tega dne pouk in spoved za berače, potem skupno sveto obhajilo in vsak, ki se ga bo udeležil, bo dobil od škofa miloščino. Na koncu jo je sam razdelil, se prijazno pomenil z vsakim beračem in vsakemu poklonil Marijino svetinjico na vrvi, da jo bo nosil okrog vratu.

Pripravila KATARINA MAHNIČ

SV. RAFAEL SYDNEY

Fr. Valerian Jenko, O.F.M.,

St. Raphael Slovenian Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P.O. Box 280, Merrylands, N.S.W., 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 Fax: (02) 9682 7692

POKOJNI - V ponedeljek 30. junija 1997 je na svojem domu v Kellyville, NSW, umrl JANEZ BRADAČ. Pokojnik je bil rojen 13. decembra 1934 v vasi Bač v knežjaški župniji, v družini Jožefa in Marije r. Gašperšič. Leta 1954 je emigriral na našo celino, prišel najprej v Zapadno Avstralijo in se tam začasno zaposlil. Kmalu je odšel na delo v Snowy Mountains, kjer so se pričela dela na hidrocentrali. Leta 1959 je prišel v Sydney in se poročil s Cecilijo Trlin. Poleg nje zdaj zapušča tudi sina Filipa, ki je poročen s Cathy r. Bow ter imata petletno hčerko Elise in triletnega sina Mitchella. Drugi pokojnikov sin je John, v domovini pa ima še brata Silvestra in Tonija. - Janez Bradač je bil vsestransko povezan z našo skupnostjo. Veliko je pripomogel s svojim delom pri gradnji kluba "Triglav", večkrat je bil tudi član odbora, bil je vodja balinarske sekcije kluba in vedno pripravljen pomagati. Zato je imel veliko prijateljev, kar se je pokazalo pri udeležbi na njegovi pogrebni svečanosti v cerkvi Roznovenske Matere božje v Kellyville. Ob tej priliki, v petek 4. julija, mu je moški zbor zapel dve žalostinki - "Ultima in mortis hora - Ko bo zadnja ura bila" in pa "Gozdič je že zelen". Pokojni Janez je bil pokopan na Castlebrook pokopališču, Rouse Hill, NSW.

Družina Bradač se iskreno zahvaljuje vsem rojakom, ki so njenim članom izrazili sožalje, jim nudili oporo in pomoč v dveh žalosti, darovali cvetje in se v tako velikem številu udeležili pogrebne slovesnosti ter Janeza spremili na njegovi zadnji poti. Hvaležni smo tudi moškemu pevskega zboru za žalostinki v cerkvi. Vsem in vsakemu posebej iskrena hvala! - Žena Cecily Bradač in družina.

V petek 4. julija 1997 je v Royal North Shore bolnišnici v Sydneyu umrl KRSTE MARKOVSKI. Rojen je bil 2. septembra 1926 v Bitolju v Makedoniji. V juliju 1959 se je v Paddingtonu poročil z Vinko Skok, po rodu iz Mereč pri Ilirski

Bistrici. Krste je bil zadnjih šestnajst let bolan, od teh enajst let nepokreten, na bolniškem vozičku. Vsa leta je žena Vinka izredno lepo skrbela zanj. Hudo ga je pred sedmimi leti prizadela smrt petindvajsetletnega sina Marka. Krste je v svoji bolezni redno prejemal obhajilo, ki mu ga je prinašal akolit krajevne župnije sv. Tomaža, Willoughby. V isti cerkvi je bila v ponedeljek 7. julija zanj opravljena pogrebna maša. Pokopan pa je bil na Northern Suburbs pokopališču, Macquarie Park, NSW, ob svojem sinu Marku. - Poleg žene Vinke zapušča pokojnik hčerko Vero in Liljano por. Wietley z dva in pol leta starim sinčkom Timotejem in še brata in sestro.

V petek 11. julija 1997 je v Hospicu v Canberri umrla MARTA PATAFTA r. Brumen. Pokojnica je zagledala luč sveta 18. julija 1939 v Ljutomeru kot hčerka Jožefa in Ane r. Rožmanič. Leta 1961 se je v Ljubljani poročila z Mihaelom (Miškom) Patafta, doma iz Čakovca v Medjimurju, ki pa je dolgo živel v Ljubljani. Leta 1965 sta prispela v Avstralijo z dveletno hčerko Suzano, sedaj poročeno Pereković in mater treh otrok. Mlajša hčerka Greta por. Evans, mati dveh otrok, pa je bila rojena že v Avstraliji. Marta je bil hudo bolna preko štiri mesece, a je svojo bolezen voljno prenašala. V bolezni je večkrat prejemala sveto obhajilo in proti koncu tudi sveto maziljenje. Pogrebno mašo je opravil hrvaški duhovnik 14. julija v cerkvi sv. Patrika v Bradonu, ACT. Nato je dobila zadnje počivališče na Gungahlin pokopališču v okraju Mitchell, ACT.

Naše iskreno sožalje sorodnikom vseh treh omenjenih pokojnih. Naj jim bo Sveti Duh - Tolažnik uteha ob boleči izgubi. Mati božja, ki je stala pod križem svojega Sina, pa naj prosí pri njem za žive in pokojne.

KRSTA - Matthew Lawrence Ribič, Plumpton, NSW. Oče Bruno, mati Helena r. Dovnik. Botrovala sta Jože in Marjana Hedl. - Sv. Rafael, Merrylands, dne 28. junija 1997.

Julia Licciardello, Bonnyrigg Heights, NSW. Oče Carmelo, mati Romana r. Beljan. Botra sta bila Tony Soldan in Vesna Petrinič - Sv. Rafael, Merrylands, 5. julija 1997.

Novokrščenima malčkoma, družinama in botrom čestitke h krstu. Bog daj, da bi starši zvesto držali besedo, dano v začetku krstnega obreda, da bodo skrbeli za krščansko vzgojo. Najvažnejše je, da jim to vzgojo nudijo s svojim dobrom zgledom krščanskega življenja.

Brisbane ima letos MAŠO NARODOV v nedeljo 31. avgusta ob dveh popoldne v stolnici sv. Štefana. Upam in prosim rojake, da se udeležijo te vsakoletne prireditve ter tako skupno z drugimi narodi pokažemo svojo navzočnost. Naj ne manjkajo narodne noše in seveda tudi ne zastava.

Sv. Rafael, Merrylands, bo imel v nedeljo, 24. avgusta, slovesnost **ponovitve nove maše**. Med nami bo eden letošnjih novomašnikov, frančiškan p. SIMON PETER BERLEC, ki je imel novo mašo v Ljubljani, v cerkvi sv. Antona na Viču. Ponovitev nove maše pri nas bo za našo skupnost prilika za molitev za duhovniške in redovniške poklice. Ali kaj molite v ta namen? Vsak dan naj bi se spomnili na to! Saj je od naših prošelj kar precej odvisno, če bomo vedno imeli v izseljenstvu lastne dušne pastirje. - Novomašno kosilo bo v naši dvorani takoj po končani ponovitvi nove maše. Gospodinjam se ta dan priporočam za pecivo.

Figtree ima slovensko mašo v avgustu na desetega v mesecu in na štiriindvajsetega, ko bo ponovitev nove maše p. Simona Petra. - Maša je v tamkajšnji slovenski cerkvi vsako drugo in četrto nedeljo v mesecu ob peti uri popoldne.

Newcastle pride za mašo spet na vrsto 31. avgusta, ko je peta nedelja v mesecu. Spet se torej srečamo v stolnici Srca Jezusovega v Hamiltonu ob šestih uri zvečer. Sledi čajanka v dvorani.

Canberra ima 17. avgusta sveto mašo še ob štirih popoldne, 21. septembra pa že po poletnem urniku ob šestih zvečer.

PIETETA DO NAŠIH POKOJNIH - Večkrat sem že omenil glede cvetja ob pogrebi naših dragih. Lepi so šopki cvetja v spomin pokojnih, toda samo prvi dan, drugi dan pa že komaj. Navadno že naslenji dan ovenejo in se znajdejo na smetišču. Pokojnik nima nič od tega in tudi drugi ne. Pogosto opazim v osmrtnicah po časopisih: sorodniki pokojnih želijo, da se namesto cvetja na grob daruje v razne dobre namene: za raziskovanje bolezni raka ali srčnih bolezni (posebno, če je ta bolezen spravila pokojnika v prerani grob). Veliko je izbire namenov, za katere bi naj darovali (namesto cvetja) v spomin pokojnika: za lačne, za bolne otroke, za apostolat matere Terezije, ki skrbi za najbolj zapuščene, za misijone itd. V Melbourneu namesto rož pri pogrebi precej dajejo v dar za

tamkajšnji slovenski Dom počitka m. Romane. (Darove v ta zadnji namen lahko izročite meni, da jih odpošljem v Melbourne.)

Kristjani pa bi ne smeli pozabiti na svete maše za pokojne. V domovini je ta navada še zelo živa, tu med nami pa kar počasi izginja. Prava ljubezen do pokojnih mora iti preko groba. Prevečkrat se zgodi, da je polna cerkev pogrebcev, veliko cvetja in prižganih svečk, za maše za dušo pokojne osebe pa nobenega smisla...

MARIJINO VNEBOVZETJE, petek 15. avgusta, je zapovedan praznik. Pri Sv. Rafaelu bo slovesna služba božja po nedeljskem urniku, ob 9.30 dopoldne. Poleg te maše pa bo maša praznika tudi zvečer ob sedmih, kateri bodo sledile pete litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim.

DOBRODELNA VEČERJA, ki je bila napovedana za soboto 9. avgusta, bo odpadla. Nadomestilo jo bo **novomašno kosilo** po maši na nedeljo 24. avgusta. Prosimo, da prijavite svojo udeležbo na tem kosilu do petka 22. avgusta. Cena kosila bo osem dolarjev, kdor želi tudi juho, pa bo dodal dva dolarja.

STOJNICA je na vrsti v sredo 6. avgusta.

Priporočamo se vam spet za sodelovanje.
Dobrodošle so lončnice in razni predmeti v dobrem
stanju, dočim imamo oblek za enkrat še dovolj.
Hvala že vnaprej za vašo pomoč!

P. VALERIJA

NAŠE NABIRKE

TISKOVNEMU SKLADU

PATRA BERNARDA

ZA NAŠE "MISLI":

\$60.— Ivan Valenčič; \$40.— Gracijan. Pirc, Ivan Kobal, Marija Umbrazunas; \$10.— Mirko Koder, Pavla Vohar, Anton Valher, Anna Carman, Marija Bembič, Anton Suša, Angela Cesar, Mario Jenko, Viljem Bauer, Ivan Vekar, Štefica Maglica, Alojz Brne, Jožef Tomažič; \$5.— Janez Marinček, Anton Brumen, Franc Horvat, Milica Ritonja, Edvard Hrvatin, Ivanka Nanut; \$2.— Karl Perc.

ZA MISIJONE

IN NAŠE POSINOVLJENE

MISIJONARJE:

\$50.— Mirko Šveb; \$30.— Valerija Pančur (za lačne); \$20.— Rozalija Rede (za lačne); \$15.— A. H. Pichler; \$5.— Ivanka Nanut (za lačne).

ZA MISIJONARJA

PETRA OPEKO,

MADAGASKAR:

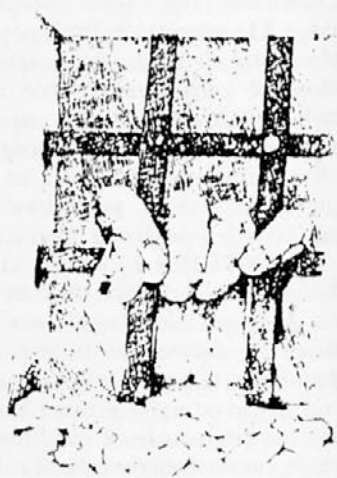
\$100.— N. N. (Kew).

VSEM DOBROTNIKOM
BOG STOTETO POVRNI!

Jožko Kragelj

MOJE CELICE

/PREVAJALNICA/

30.

Mnoge spoznal si duhovne sobrate:
župnike, doktorje, mlade kaplane,
stolne kanonike, prošte, dekane.
Vsi so poglede obračali nate.

31.

Tvoji izvirni dovtipi in šale,
žalost, nervoznost, togoto, prepire,
sitnosti meglo in druge nemire
vse so kot burja vipavska pregnale.

32.

Vsi za tvoj god ti iskreno želimo:
Bodi nam lučka veselja in sreče,
ki bo svetila v temino nam ječe,
da ta zapor brez težav preživimo.

36.

Glej, da zdaj po vsej tej mani,
po duhovni tečni hrani,
"se poznalo bo pri mizi!"
Dobro vem, da nisi v krizi.

33.

Rad naštel bi tvoja gesla,
a bi družba ne prenesla,
ker bi dolgo se zavleklo
in morda bi tebe peklo.

34.

Le izrek modrosti stare,
da "sapientis est mutare"...
tukaj bežno naj omenim,
ker tako kot ti ga cenim.

35.

Vem, da ljubiš le dobrine,
ki duhovne so vsebine,
da salame in klobase
gledaš jezno kot modrase.

Tine Toman je delal na posestvu. Z njim sta hodila tudi Hlad in Kobal. Vsi trije so bili veliki. Njih delo je bilo po njivah, pri spravljanju sena. Pleli so, kopali, trosili in grabili. Če je bila zemlja mokra, so bili umazani, če je bila suša, so bili polni prahu. Razumljivo je, da so bile njihove obleke prepotene in

umazane, nogavice raztrgane in večkrat tudi hlače. Veliki Tine je bil kot dobra mamica, ki skrbi za svojo družino. Če je imel kdo strgane nogavice ali srajco, je stopil do Tineta. Tine je sedel v svojem kotu na lesenem kovčku, in ko mu je kdo prinesel kaj raztrganega, si je nataknil naočnike, strokovno pregledal razparano srajco ali luknjo v nogavici, pokimal, pogledal iznad naočnikov sotrpina in rekel: "Bomo skušali popraviti, da bo za prvo silo."

V zaporu nismo smeli imeti ne nožev ne drugega orodja. Tudi žlice so bile lesene. Jetnik pa je iznajdljiv. Nožki so nastali iz pločevine konzervnih škatel, igle pa iz tanke žice. Sčasoma pa so v raznih delavnicah izdelali prave nožke, ki so jih prodajali za cigarete ali druge dobrote.

Tine je bil doma iz Kamne Gorice. Zrasel je med kovači. To je izžarevalo tudi iz njegove krepke postave. Nemci so ga pregnali z Gorenjske. Deloval je med Hrvati. Po vojni se je vrnil na Gorenjsko in služboval v Breznici. Morda je bila preblizu meja, zato je tudi on padel v zapor. Sotrpinom je rad pomagal. Za vse njegove zasluge sem mu napisal pesmico za god:

TINETU ZA GOD (14. februarja 1955)

1.
Le ozri se iz višine,
dolgi in veliki Tine,
poln smeha in vedrine,
na sobrate sotrpine.
2.
Za Tvoj god bi rad spomine
Ti obudil iz davnine.
Kar mi danes v glavo šine,
vse se rima mi na "Tine".
3.
Vse gorenjske so planine,
skrite v haljicah beline,
se smehljale iz bližine,
ko na svet prišel je Tine.
4.
Tinčka radi so imeli
vsi sosedge in domači
in v delavnico sprejeli
so ga kamniški kovači,
5.
kjer je gledal nakovala
in poslušal: pika, poka
težkih kladiv, ki jih gnala
krepkih mož je silna roka.
6.
Tam postavil si je Tinček
ob potoku med kamenjem

kot igračo lepi mlinček
in obdal ga je z zelenjem.
7.
Bistre so oči njegove
večkrat romale v dolino
do brezjanske cerkve nove,
tja v Marijino bližino.
8.
Klic je božji slišal v sebi:
"Meni vse moči posveti!"
Kdo Bogu odzval se ne bi?
Želel fant je mašo peti.
9.
Pustil vse je mladi Tine:
kladivo in nakovalo,
mlinček, hlevček in planine.
V šolo ga srce je gnalo.
10.
Na gimnaziji v Šentvidu
je študiral pridno, zvesto
o Vergilu in Ovidu,
se poglobljaj v Rimsko cesto.
11.
In spoznal je veličino
Stvarnika, ki vse to vodi
ter da človek z vso bistrino
malo o vsem tem presodi.

(nadaljevanje s strani 172)

V ponedeljek, 28. julija, je v Melbourne dopotoval pater Valerijan in je v Kewju ostal do četrta, 7. avgusta. Pripravil je vse potrebno za sobotni pogreb patra Bazilija in mi v glavnih obrisih pripravil pot. Pred pogrebom so se v Baraga house zbrali tudi vsi frančiškanski bratje, ki delujejo v Avstraliji, od doma pa je kot zastopnik Slovenske frančiškanske province prišel pater Ciril Božič. Na pogrebu je bil tudi pater Simon Peter, letošnji novomašnik, ki je že prej načrtoval obisk in ponovitev nove maše. Na pogrebu je bilo lepo število sobratov iz avstralske frančiškanske province skupaj s patrom provincialom. Maše sta se poleg dvatisočglave množice udeležila tudi melbournski nadškof in pomožni škof. Po sveti maši pred lurško votlino, je večina udeležencev svete maše pospremila patra Bazilija na zadnjo pot na keilorsko pokopališče. Lastnik pogrebnega zavoda Tobin Brothers je povedal, da v njegovi dolgoletni praksi še pri nobenem pogrebu ni bilo toliko ljudi na pokopališču. Sedmino za pokojnim patrom so v dvorani pod cerkvijo in na dvorišču pripravile pridne gospodinje in članice društva sv. Emce.

V petek, 8. avgusta, smo se v jedilnici Baragovega doma zbrali z rojaki, ki jih skrbi prihodnost slovenskega verskega in kulturnega centra in nadaljevanje dela patra Bazilija. Videl

sem, da je veliko ljudi priprav-
ljenih na sodelovanje in to mi
daje veliko upanja in poleta.

Istega dne sva se s patrom Ci-
rilom srečala z nadškofom Ge-
orgom Pellom, ki je pohvalil
povezanost slovenske skupnosti
z nadškofijo in izrazil upanje na
dobre odnose tudi vnaprej.

V nedeljo, 10. avgusta, sem bil s
provincialovim pismom verni-
kom, ki ga je pri obeh mašah v
Kewju ter pri mašah v Geelongu
in St. Albansu prebral p. Ciril
Božič, postavljen v novo službo,
ki mi nalaga vodstvo verskega
in kulturnega središča, uredniš-
tvo Misli in duhovno vodstvo
Doma matere Romane. Bog se
nas usmili!

P. Ciril je v torek, 12. avgusta
odpotoval nazaj v Slovenijo.
Bog mu povrni za njegovo delo
v našem središču in za pomoč
pri Mislih.

Vse rojake, ki se čutite povezani
z našim središčem v Kewju
toplo pozdravljam. Tukaj ste
dobrodošli!

p. Metod

12.
Bogoslovja vse skrivnosti
je odkrival v lemenatu,
kjer se je učil kreposti
pri načelnem, strogem "atu".

13.
Pel je Tine novo mašo
srečen ves v domačem kraju
in odšel nato na pašo
blažen, kot bi bil že v raj.

14.
Na Trebelnem kot kaplan je
pasel pri Dolencu duše,
zdravil smrtnih, težkih ran je,
reševal duhovne suše.

15.
V Kranjski Gori je pomagal
pridnemu gospodu Čuku,
ki skrbno, zvesto razlagal
mu v širokem je klobuku
16.
o pastirskih vseh skrivnostih,
ovnih in ovcah gorenjskih,
o pregrehah in krepostih
in skušnjavah vseh peklenskih.

17.
Naj na kratko vam omenim,
da ga Hitler je preganjal
z besom, srdom je ognjenim,
ker je božji nauk oznanjal
18.

domačinom v govorici,
ki ga mati je učila.

Mož trpel je po krivici
in ga hitlerjanska sila
19.

je pregnala med Hrvate.
Našel nove je ovčice
in učil slovanske brate
spet krščanske je resnice.

20.
Vojna kruta in srdita
je minila in naš Tine
vzel je šila in kopita
ter poromal pod planine,
21.

kjer pisatelji, poeti
Finžgar, Jalen in Prešeren
so pozimi in poleti
našli svoj navdih izviren.
22.

To bilo je zadnje mesto,
kjer svoboda je svetila,
preden stopil je na cesto,
ki ga v ječo je vodila.

23.
Ječa res je čudna smola,
ki drži se je trpljenje,
a je tudi dobra šola,
ki prinaša prerojenje.

24.
Tu bile so male vice,
krpal si in šival hlače,
suknjiče in nogavice
in se menil po domače.

25.
Za zasluge in vrline
danes, naš predragi Tine,
Ti v imenu te skupine
čast izrečem starešine.

26.
Preden Tvoja ječa mine,
ljubi naš krojaček Tine,
vsi Ti iz srca globine
zdaj želimo te dobrine:

27.
Zdravja, milosti, modrosti,
da v bodočem bi življenju
zgled duhovnih vseh kreposti
bil v sreči in trpljenju.

Ivana Kobala sem omenil pri takoimenovanem tolminskem
procesu. Bil je pravi božji volek in ni bil zmožen nikomur skriviti
lasu. Še najmanj, da bi se ukvarjal z vohunstvom. Vse, kar ga je
bremenilo, je bilo iz trte zvito, montirano. Vdano je prenašal
zapor, pridno je delal in vsakomur pomagal. Ko je bila dana
možnost, da smo prišli do knjig, je veliko bral. Najbolj vesten pa
je bil za molitev brevirja. Tudi njemu sem za god napisal voščilo.

Ljubiti naš slovenski rod

Saša Ceferin

POLEG lepoto slovenske zemlje, ki sem jih znova odkrila in doživela ob mojem letošnjem obisku Slovenije, so mi največ pomenila srečanja z izrednimi Slovenci. O slovenski zemlji in o teh ljudeh bom še pisala. Nekaj jih bo obiskalo Avstralijo, kjer jih bom skušala tako lepo sprejeti, kot so oni mene.

Prvi pride na obisk **Aleksij Pregarc**, slovenski pesnik, igravec, publicist in dramaturg. To pot pripelje tudi ženo in hčerko. Slovence v Avstraliji je že obiskal in jim pričaral lepe pesniške večere, na katerih je predstavljal čudovito poezijo slovenskih pesnikov. Jaz sem ga takrat zgrešila, zato pa sem nadoknadila najprej na enkratno lepem literarnem večeru za slovenske učitelje iz Avstralije in Argentine na Bledu, potem pa še ob mojem obisku Trsta, kjer sem bila med drugim deležna lepe domače Pregarčeve gostoljubnosti.

Kdo je Aleksij Pregarc? Bil je rojen leta 1936 v vasi Ricmanje pri Trstu, kjer še živi z ženo Ireno in hčerko Mašo. Po poklicu je dramski igravec in pesnik, ki se ukvarja tudi z gledališko kritiko, publicistiko in prevajalstvom. Poleg vsestranskega intenzivnega kulturnega udejstvovanja predvsem na slovenskem kraškem ozemlju, kjer je slovenstvo bolj ogroženo kot kdaj prej, se je Aleksij Pregarc odlikoval s celo vrsto pesniških zbirk.

Poesie - Pesmi (dvojezična) 1974, Moja pot do tebe 1982, Temelji mojega vrta 1986, Jedra (večjezična) 1987 in Samohodec - Il viandante solitario (dvojezična) 1992, Primorska, moja duša in srce (kolektivna, večjezična) 1995 in tri grafično-pesniške mape 1984 - 1991.

Piše tudi radijske, televizijske in gledališke tekste. Od teh sta bili zlasti odmevni Črni galebi (uprizorjena 1992) in Božji vitez na slovenski zemlji (uprizorjena leta 1993-94).

Aleksij Pregarc je eden tistih izrednih Slovencev, ki z vso svojo dušo ljubijo svoj slovenski rod in posvečajo svoje življenje kulturnemu delu med Slovenci, kjer koli ti živijo. Tako pripada v tradicijo vodilnih duhov, ki so Slovcem vse od Primoža Trubarja naprej kazali pot proti kulturni osamosvojitvi, narodnemu ponosu, pa jezikovni in kulturni enakopravnosti z drugimi evropskimi narodi.

V živi tradiciji z našimi pesniki in pisatelji od Prešerna naprej, se trudi Aleksij Pregarc za mednarodno priznanje slovenske poezije - njegove dvojezične in večjezične pesniške izdaje pričajo o tem. Prav tako priznanje, ki ga je doživel s predvajanjem svojih pesmi v Parizu v francoščini, v Trstu v italijanščini. V njem živi vera, da sta kulturna samobitnost in narodni ponos prav tako važna za obstoj in trajnost slovenske kulture kot politična suverenost. Ljubezen do rodne zemlje - Primorske je vir, iz katerega črpa življenjsko silo, a njegova duša je slovenska. Kakor želi, da slovenska besedna umetnost žanje zasluženo priznanje na mednarodnih forumih, tako se tudi bori za medsebojno razumevanje in priznavanje med Slovenci v Sloveniji in zamejstvu.

Prav tako podpira in se zavzema Aleksij Pregarc za slovenski življenjski svet. Tako je obiskal že Avstralijo in Argentino, nas bogatil na literarnih večerih s tisto slovensko besedo, ki jo je Cankar tako lepo poimenoval "besedo praznika, vriskanja in petja", pa nas krepil in navduševal, kar nas je srečal delavcev na polju slovenske kulture.

Avgusta meseca nas bo Aleksij Pregarc spet obiskal. Pripotoval bo z ženo in hčerko, da še enkrat obiščejo to našo daljno deželo. Rad bi nam nudil lep večer s slovensko poezijo.

V imenu Aleksija Pregarca vabim vse melbournske Slovence, ki jim je pri srcu slovenska poezija, na lep večer s slovenskim pesnikom v obednici Baragovega doma verskega in kulturnega središča v Kew, v ponedeljek, 4. avgusta, ob osmi uri zvečer.

Obljubljamo vam izredno prijeten večer, kjer boste lahko slišali čudovito predvajano slovensko poezijo in lahko izrabili to enkratno priložnost, da se pogovorite s tem izrednim gostom.

Poskrbljeno bo za lahko okrepčilo.

Če imate namen se udeležiti večera, prosim pokličite me na telefonsko številko 9544 0595.

SVETA DRUŽINA ADELAIDE

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovenian Mission,
51 Young Ave, W. Hindmarsh, S. A., 5007
(P. O. Box 479, Welland, S. A., 5007)
Tel.: (08) 8346 9674 Fax (08) 8346 3487

+ DNE 29. junija letos je Adelaide praznovala štirideset let od snovanja tukajšnjega Slovenskega društva. Ko je v avgustu 1956 prišel v Avstralijo p. Bazilij, je kmalu pričel redne pastoralne obiske Južne Avstralije, ki še ni imela lastnega slovenskega duhovnika. Vedel je, kaj bi pomenilo društvo in lastni prostori ter kako je potrebno, da se rojaki srečujejo v cerkvi, pa tudi izven cerkve. Po slovenski maši je vse povabil v cerkveno dvorano za cerkvijo Srca Jezusovega v Hindmarshu, prvi odbor je bil izvoljen in Adelaide slovensko društvo je zaživelo.

Tako je iz ideje, nekateri ji takrat kar niso hoteli verjeti, postala resnica, ki ima danes nekaj pokazati. Pa bi imela lahko še več, če bi bilo več složnosti in razumevanja ter manj nepotrebnih in škodljivih predsodkov, ki nikomur ne koristijo.

Štirideset let je kar dolga doba. S posebno skrbjo so se adelaidski rojaki pripravljali na slovesnost 40-letnice. Za to priložnost je prišel na obisk tudi oktet Lesna iz Slovenj Gradca z županom svojega mesta. V soboto zvečer je bil v klubskih prostorih odlični oktetov koncert, popoldne drugega dne, nedelje, pa poleg raznih tekmovalj sлавnostna akademija v počastitev visokega jubileja.

Dopoldne iste nedelje pa je bila v klubskih prostorih prvič sveta maša, med katero so prepevali cerkveni pevski zbor, oktet Lesna in mešani pevski zbor Slovenskega društva. Vzdušje med sveto mašo je bilo izredno spoštljivo in tudi sodelovanje je bilo na višini, da je bilo po maši izrečenih veliko pohval.

Vsekakor bi se rad zahvalil Slovenskemu društvu za povabilo in lepo organiziranost bogoslužnega dela. Posebej bi se rad zahvalil Jadranu Vatovcu, ki je uredil ozvočenje, da je brezhibno delovalo. Upam, da se bomo v enakem vzdušju, sproščenosti in sodelovanju kot pri tej jubilejni maši, še večkrat srečali. Naj nas bi to začelo povezovati v eno družino božjega ljudstva in slovenskega naroda, da si bomo radi pomagali. Na ta način bomo

podaljševali življenje naši tukajšnji skupnosti. Vedno nas je manj in manj. Če bomo složni, bomo obstali.

+ Verzi iz Ilijade so še zapisani v spominu... Letos so se za sedemdesetletnico mature zbrali v Ljubljani sošolci ljubljanske klasične gimnazije. Od osmih še živečih se jih je zbralo kar šest. In med njimi tudi naš adelaidski rojak **dr. Stanislav Frank**. Okrog mize pri Šestici so posedli ob pravniku dr. Franku: še en pravnik, elektroinženir, profesor pedagogike in psihologije, profesorica latinščine in grščine in magistra farmacevtike. "Za nič na svetu nisem hotel zamuditi tega dogodka. Svoje sošolke in sošolce imam preveč rad, da bi jih po tolikih letih ne srečal," je dejal dr. Frank. Odkar je zapustil domovino, je bil zdaj drugič ma obisku v Sloveniji.

Dr. Frank nam je po vrnitvi ves navdušen pravil, kako je srečanje po tolikih letih potekalo. Organizirala ga je Olga Nemec. "Hitro smo se zatopili v pogovore, obujali spomine na kakšno nerodnost, ki smo jo ugnali v šoli, pa vse do 'maturantskega plesa' seveda ne v takšnem pomenu kot ga danes poznaajo maturantje. Nobenih povesnih pohodov, tudi ne plesa. Zbrali smo se v gostilni, katero rekli, seveda pa zapeli iz srca 'Gaudeamus igitur'..." je razlagal.

Lahko si predstavljamo, kako prijetno je moralo biti to srečanje. Dr. Frank, vsi želimo iz srca, da bi Vas jekleni ptič še večkrat ponesel v rodni kraj in k veselemu obujanju spominov na svoja študentska leta.

+ Dne 30. junija je v bolnišnici v Modbury umrl IVAN CETIN ml. Pokojnik je bil rojen dne 2. februarja 1946 v Hinjah pri Ilirski Bistrici. Zaradi izredno težkega življenja so Cetinovi leta 1957 zapustili Slovenijo. Starša in otroci so se podali v svet. Preko italijanskih begunskih taborišč so emigrirali v Avstralijo, kamor jih je 26. oktobra 1959 pripeljala ladja "Oceania". Za začetek so se nastanili v kraju Nangwarry, med Penolo in Mt. Gambierjem, kjer je bilo takrat v državnem gozdu na delu okrog dvajset slovenskih družin. Tudi Cetinov oče in starejša hčerka sta se zaposlila v lesni industriji in družina je dobila na razpolago svoj domek. Ko je Ivan končal osnovno šolo, se je družina zaradi nadaljevanja njegovega šolanja preselila v Mt. Gambier. Po končani srednji šoli je Ivan odšel v Adelaide ter za sabo dobil starše. Leta 1974 se je poročil ter za njim zdaj poleg staršev in Cetinovi hčerke Lidija. Ivan je bil najprej sprejet kot lektor

na Croydon Park College of TAFE School of Automotive Engineering, ob poučevanju pa je našel čas za višji študij na univerzi in po štirih letih prejel prvo diplomu. Študije je še nadaljeval ter lani v novembru prejel diplomu Bachelor of Education.

Žal je začelo popuščati zdravje. Zahrbtna bolezen je hitro napredovala in raka niso mogla ustaviti niti zdravila niti jeklena volja do življenja. Spokojno in lepo pripravljen se je srečal s svojim Stvarnikom. Naš pokojnik je bil zgled iskrene ljubezni do staršev. Izredno ju je spoštoval, znal ceniti njune nasvete ter jima bil v starosti v veliko oporo.

Na večer 2. julija smo se zbrali ob krsti in zmolili rožni venec za pokoj njegove duše, naslednji

dan pa smo imeli mašo zadušnico. Nato smo pokojnega Ivana spremili na pokopališče Centennial Park, kjer bo čakal vstajenja.

Ivan je rad pripeljal mamo in ata v slovensko cerkev, kadar koli je le mogel. Tudi že močno bolan, je to še rad storil, saj je vedel, kako sta navezana na slovensko skupnost. Če smo ga kaj prosili, ni nikoli odrekel, vedno je rad ustregel. Ko smo gradili našo cerkev, je očetu priskočil na pomoč, ko nam je delal omare. Za vse, kar je dobrega storil za našo skupnost, naj mu Bog bogato povrne. Ženi Mirti in hčerki Lidiji, staršem, sestrama Nives z družino v Mt. Gambierju ter Mirjam z družino v Geelongu pa naše iskreno sožalje ob težki izgubi.

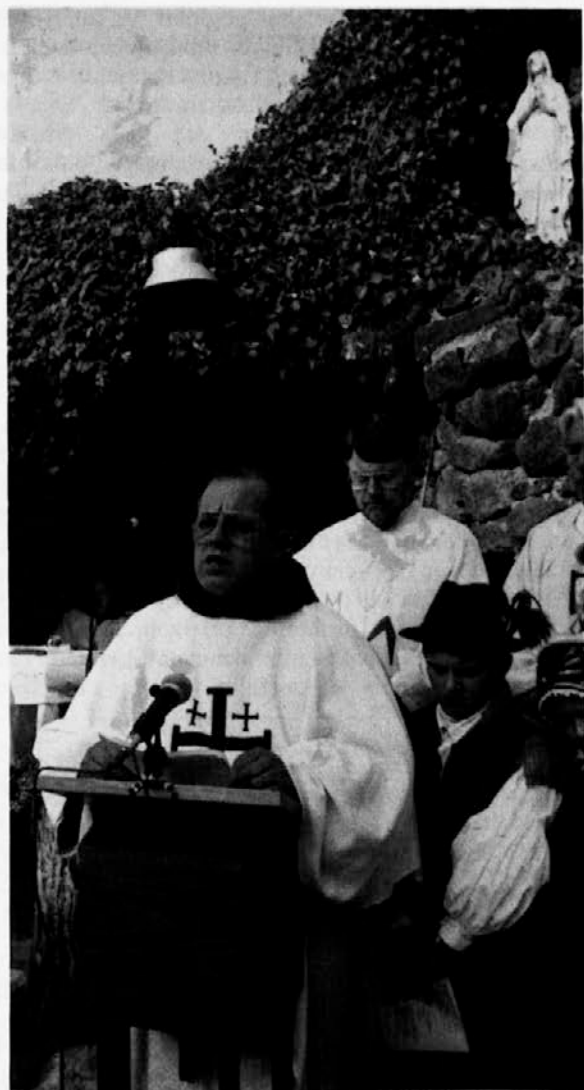
P. JANEZ

"Dragi pater Bazilij!

V Južni Avstraliji ostaja nate lep spomin, globoka hvaležnost za vse, kar si dobrega storil. Naj ti bo Bog bogat plačnik in odpusti nam, če smo bili kdaj krivični do tebe, mi pa tudi tebi odpuščamo. Hvala ti v imenu rojakov iz Južne Avstralije. Dragi sobrat Bazilij, prosi za našo skupnost, da bi v povezanosti ostala zvesta Bogu in slovenski materi. Naj ti bo lahka avstralska zemlja, ki si jo ljubil kot svojo rodno slovensko grudo. Počivaj v miru Božjem in zadnjič zbogom."

Besede patra Janeza na pogrebni maši v Kewju, 2. avgusta 1997.

Z VSEH VETROV

V **PRETEKLEM LETU 1996** je pretrpelo mučeniško smrt 46 misijonarjev in misijonark. Od teh jih je največ, kar 41, dalo življenje za svojo vero v Afriki. Trije med umorjenimi misijonarji so škofje.

VERSEKE SEKTE postajajo vedno močnejše in številnejše. Sicer je pa že apostol Pavel povedal: zdravega nauka nočejo sprejeti, obračajo pa se k bajkam... V rimski škofiji so ustanovili letos poseben odbor, ki se bo poglobil v študij teh verskih skupin, zlasti tistih, ki ogrožajo človeka in celostnost krščanske vere. Taka sekta je vsekakor kult satana, ki cvete kot malokatera druga.

V prvi vrsti je žrtev teh sekt versko neizobražena mladina, ki išče svoja pota in mimogrede pade v nastavljene mreže. Usposobljeni člani nove ustanove rimske škofije se bodo zato posebej posvetili šolski mladini. Menim, da bo morala Cerkev s takimi ustanovami začeti delovati tudi drugod po svetu.

OB EVROPSKEM DNEVU ZVONOV so nemški strokovnjaki za varovanje cerkvenih zvonov pozvali državo in njene gospodarstvenike, naj denarno podpro ohranitev cerkvenih zvonov in zvonikov. Zlasti na vzhodu države zvonovi kot zvoniki vedno volj propadajo, ker imajo cerkve premalo denarja, da bi jih ohranjale v dobrem stanju. Evropa je celina zvonov in njih čudovite glasbe. Ob tem se ponuja priložnost za poglobitev znanja o zvonovih, usmeritev pri izobraževanju, pa tudi preureditev nekdanjih stanovanj zvonarjev v cerkvenih zvonikih v knjižnice, muzeje ali celo

kavarniške objekte, ki bi prinesli dohodek za vzdrževanje zvonikov in zvonov.

MESTO MARQUETTE, Michigan, ZDA, je od 22. do 29. junija praznovalo dvestoletnico rojstva svojega prvega škofa in svetniškega kandidata, našega rojaka **FRIDERIKA BARAGA**. Glavne slovesnosti so bile v nedeljo 29. junija v marquetteški stolnici sv. Petra in po mestnih dvoranah. En dan sporeda je bil določen za kraj Negaunee in en dan za kraj Harwey, Michigan.

Slovesnosti so se udeležili tudi mnogi Slovenci iz drugih držav Amerike in Kanade, pa tudi rojaki iz domovine so bili častno zastopani.

LETO NASILJA upravičeno imenuje leto 1996 Brazilska komisija za oskrbo poljedelcev, ker je bilo, ko pravi poročilo, "rekordno po nasilnih dejanjih". V več kot 650 sporih in spopadih je bilo ubitih več kot šestdeset ljudi, med njimi deset otrok. Več kot 3000 otrok je moralo delati v suženjstvu podobnih razmerah.

Zato je predsednik komisije očital predsedniku države, da ne drži volilnih obljub in podpira veleposestnike. Brazilija je namreč še zelo daleč od zemljiške reforme. Obljube, da bo namreč v štirih letih priskrbel lasten kos zemlje 280.000 družinam, so bile samo propaganda pred volitvami. Obenem pa so s tem hoteli prikriti dejstvo, da v Braziliji čaka na kos zemlje skoraj pet milijonov ljudi...

MARS so nam približali te dni in nas spet spomnili na stare zgodbe, da žive tam Marsovci. Za enkrat jih niso našli, korak bliže resnici so pa gotovo. Jezuit Guy Consomagno, ki je s sobraty astronomi v vatikanskem observatoriju v Tuksonu v ameriški državi Arizoni spremljal uspešen pristanek sonde Pathfinder na Marsu, je o možnosti obstoja življenja na tem planetu dejal: "Če bi me kdo vprašal pred letom dni, bi mu povedal vsaj šest razlogov, zakaj je kaj takega nemogoče. Ko pa smo odkrili meteorit z domnevnimi sledovi življenja, se je vse spremenilo. Zanimivo bo, če bodo vsa ta domnevanja končno le potrjena s popolno gotovostjo in vrsto dokazov."

O stališču Cerkev do možnosti odkritja razumnega bitja v vesolju pa je isti znanstvenik povedal: "Dokaz o takem obstoju življenja bi bil izredno vznemirljiv dogodek. Obenem pa bi pokazal na razsežnost božje moči, ki je ustvarila brezmejno vesolje in omogočila tako rekoč nepojmljive stvari, kot je obstoj razumnih bitij na drugih planetih, ki bi gotovo imeli z Bogom vzpostavljeno razmerje svoje vrste. Če bi se kaj takega v prihodnosti izkazalo za

Časnik za vso družino v slovenskem in angleškem jeziku.
Izhaja dvakrat mesečno na 16. straneh.
Novice iz Slovenije z interneta.
Iz slovenske skupnosti v Avstraliji in po svetu.

Vedno več rojakov sega po Glasu Slovenije!
Naročite se tudi vi.

Letna naročnina za Avstralijo \$ 50.00
v prekomorske države z letalsko pošto \$ 100.00

Naslov: Glas Slovenije
P.O. Box 411 - Harris Park NSW 2150

resnico, bi se najbrž imeli mnogo naučiti drug od drugega."

DR. FRANJO KUHARIĆ, zagrebški nadškof in kardinal, je pred tremi leti v skladu s cerkvenimi predpisi, ob dopolnjenem 75 letu starosti, vložil prošnjo za razrešitev. Letos 5. julija je papež Janez Pavel II. sprejel njegov odstop. Za novega zagrebškega nadškofa je imenoval dosedanjega krškega škofa **Josipa Bozaniča**. Kuharićev naslednik je bil rojen leta 1949 na Reki, v duhovnika je bil posvečen leta 1975, maja leta 1989 pa je bil imenovan za škofa škofije Krk.

Nadškof Kuharić je vodil zagrebško nadškofijo zelo uspešno od leta 1970.

LUDVIK JAMNIK, urednik časopisa "Slovenska država", je umrl 26. maja v Kanadi. Rojen je bil 1. septembra 1921 v Mirni peči na Dolenjskem v desetčlanski družini. Študije na ljubljanski univerzi je moral prekiniti zaradi vojne. Kot begunec je začel študirati na univerzi v Firencah, pa ga prekinil z odhodom v Kanado. V Torontu se je poročil in postal oče šestim otrokom. Bil je popularna osebnost in dobrega srca. Vse življenje je delal zastoj za idejo samostojne slovenske države in vsa leta sodeloval pri časopisu "Slovenska država", zadnjih deset let pa je nosil celo breme urednika. Poleg vsega dela se je zadnja

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

LUCIANO VERGA & SONS
ALDO and JOE
MEMORIALS P/L

10 BANCELL STREET,
CAMPBELLFIELD, VIC. 3061

Tel.:
9359 1179
A.H.: 9470 4095

Vsa
dela so
pod garancijo!

leta spet posvetil študiju in diplomiral na York univerzi, "bolj sebi v uteho kot potrebo" kot je dejal. Pokopan je bil iz torontske slovenske cerkve Marije Pomagaj na Mount Hope pokopališče k že pred njim umrli ženi Jožici.

IME PAULINE HENSON je zadnji čas v Avstraliji kar naprej na straneh časopisov, v radijskih in televizijskih sporedih, in na dnevnih novicah, kajti kjer ima srečanje svoje stranke, povsod so tudi spopadi in aretacije. Človek res ne ve, kam bi jo dal. Z novo stranko "One Nation Party", ki jo je ustanovila, napoveduje združenje vse Avstralije, v resnici pa buri duhove in razbija skupnost. In kakor se nekatere stvari iz Pavlininih ust lepo slišijo, so dinamit, ki bo slej ko prej eksplodiral. Avstralija že čuti posledice.

HD HYUNDAI
MOTOR COMPANY

V.F.L

PANELCARE P/L

ACN 007 152 203

MELBOURNE, VIC.

265 PRINCESS HIGHWAY,

DANDENONG, 3175

Ph: 793 1477 Fax: 793 1450

COLONIAL MUTUAL

*MAJOR & MINOR SMASH REPAIRS

*PRESTIGE CAR SPECIALISTS

*ALL MAKES AND MODELS

*BODY JIGGING SYSTEM FOR ALL MAKES

*INSURANCE WORK

*3 YEAR GUARANTEE

A.H. Frank Kampuš - 560 5219

Za nujno potrebo imamo tudi avto na razpolago.

VELIKA in prav posebna ljubezen patra Bazilija so bili otroci. Pred mnogimi leti je v verskem središču v Kewju zanje ustanovil Slomškovo šolo za učenje slovenskega jezika. Danes jo obiskuje že druga generacija slovenskih otrok rojenih v Avstraliji.

Strašno veliko mu je pomenilo ohranjanje narodne zavesti, zato je otroke in mladino ob vsakem srečanju in na vsakem koraku spodbujal in jim dajal korajžo, da morajo biti ponosni na svoje korenine. V ta namen je vsako leto v različnih avstralskih mestih organiziral mladinske koncerte, ki so služili tako predstavitvi mladih talentov kot sproščenemu druženju in povezovanju slovenske mladeži.

Zadovoljstvo nad uspehi deklet in fantov pa je najlepše izražal na zadnjih straneh Misli, v Kotičku naših mladih. V začetnih letnikih je v njem objavljajal predvsem pesmi in zgodbe za otroke in mladino ter njihova pisma, zadnja desetletja pa ponosno predstavljaj slovenske maturante, diplomante in talente z vseh koncev Avstralije.

Pri pogrebni maši so se pred votlino Lurške Matere Božje od patra Bazilija poslovili tudi otroci. SIMON, MICHELLE, LEAH IN MELISSA FISTRICH so mu v slovo zapeli pesem Ljubezen do domovine.

Ljubezen do domovine

Kdor ima srce,
zna za dom, solze,
za slovenske domovine raj.
Zanjo rad živi,
zanjo hrepeni,
njo, le njo bo ljubil vekomaj.

Tra-la-la-la-la...

Čvrst Slovencev rod,
vam prebiva tod,
oj prijaznost čista tu cvete.
Vsak prijat'la 'ma,
zvest objame ga,
to navada stara tukaj je.

Tra-la-la-la-la...

Naslov slovenskega veleposlaništva je:
ADVANCE BANK CENTRE - Level 6
60 Marcus Clarke Street
CANBERRA CITY.

Številka telefona je (06) 243 4830.

Številka faksimila pa je (06) 243 4827.

Pisma in drugo pošto pošiljajte na pošt. i
predal: EMBASSY OF SLOVENIA,
P.O.Box 284, Civic Square,
CANBERRA, A.C.T. 2608

SURFERS PARADISE, QLD. - Letos je bilo že tretjič, da smo imeli v tukajšnji farni cerkvi Srca Jezusovega "Mašo vseh narodov". Prirejati jo je začel "Deanery Multicultural Group Committee", katerega član sem od dneva ustanovitve (14.9.1994). Letošnji datum te maše je bila nedelja 15. junija. Glavni maševalec je bil brisbanski pomožni škof Michael Putney, somaševali pa so z njim tudi trije duhovniki naše župnije in nekateri emigrantski duhovniki. Lepo je bilo videti med njimi tudi našega novega patra iz Sydneya, Metoda Ogorevca.

Vsaka narodnost je imela rojake v narodnih nošah, ki so pri vходу v cerkev pozdravljali vernike in delili sporede, kako bo potekalo bogoslužje. Tudi Slovenci smo imeli dva ambasadorja v narodnih nošah, ki sta tudi pridno delila sporede. Pa ne le Slovencem, ki jih je bilo kar precej, ne samo iz naše župnije, ampak tudi iz

Jana Čeh
in Leon
Klemen s
škofom
Michaelom
Putneyjem.

KRIŽEM AVSTRALSKE SLOVENIJE

Brisbana in okolice. Ostalim, ki niso poznali slovenske narodne noše, sta odgovarjala na vprašanje: "Where do you come from?" Tako mnogo več Avstralcev in drugih priseljenih narodnosti v naši okolici ve, da smo tudi mi na svetu in med avstralskimi naseljenci. Občudovali so našo narodno nošo, ki je res lepa in vredna, da jo pokažemo drugim. Prilagam tudi sliko našega para: Jana Čeh in Leon Klemen ter škof Michael Putney po končani slovesnosti, pri kateri smo med tisočinpolglavo množico sodelovali tudi Slovenci.

Prvi dve leti teh maš smo se Slovenci pokazali kot dobri pevci in med angleškimi peli tudi nekaj prelepih slovenskih cerkvenih pesmi. Letos pa je bilo petje, zaradi preslabega zanimanja za vaje, samo v angleškem jeziku.

Zastave vseh sodelujočih narodnosti so visele po cerkvi. Tudi prošnje v raznih jezikih smo slišali, med njimi seveda tudi eno v slovenskem. Izrekla jo je v našem imenu Jana in se zanjo v narodni noši pokazala tudi pri oltarju.

Po končanem bogoslužju nas je pritegnil prostor poleg dvorane ob cerkvi. Razne narodnosti so na svoji stojnicah ponujale svoje kuhinjske dobrrote. Med množico je bil škof s svojim spremstvom in tudi on je pokušal hrano, ki ni najbrž nikoli na njegovi mizi. Od tu pa še v dvorano, kjer so se

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.

Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, Brunswick 3056

Telephone: 9387 8488

predstavili umetniki raznih narodnosti v plesu, telovadbi in raznih nastopih od treh pa tja do osemdesetih let starosti. Po dobrih dveh urah je bilo tudi rajanja konec. Treba je bilo pospraviti dvorano, oprati posodo v kuhinji ter zakleniti poslopje.

Obilo slovenskih pozdravov vsem bralcem "Misli" s prelepe Zlate obale.- Jože Vah

ST. ALBANS, VIC. - Po dolgi bolezni nas je v četrtek, 26. junija 1997, za vedno zapustil na tem svetu LUDVIK TUŠEK, rojen 22. maja 1915 v Hrastniku.

Prisrčno se zahvaljujemo vsem za iskreno sožalje pri boleči izgubi ljubljeneža moža, očeta in starega očeta. Hvala patru Baziliju za molitev rožnega venca in za pogrebno mašo, pri kateri je sodeloval naš farni župnik Fr. John O'Reilly, zato tudi njemu toplja zahvala.

Patru Baziliju, sorodnikom in številnim prijateljem ter znancem se iskreno zahvaljujemo za spremstvo na Ludvikovi zadnji poti na pokopališče v Keilor, kjer smo ga položili k večnemu počitku.

Prisrčna hvala za podarjeno cvetje in napisana sožalja. Članom Slovenskega športnega in lovskega društva v St. Albansu pa se zahvaljujemo za pomoč pri pripravljanju zakuske po pogrebu v društveni dvorani.

V upanju, da je pokojni Ludvik našel večni mir in pokoj, se vsem še enkrat prisrčno zahvaljujemo za vso dano pomoč.

Žaljujoča Angela Tušek, sinova Lubo in Stanko ter hčerka Neli z družinami.

ST. ALBANS, VIC. - Lani sem po dolgem času obiskal domači kraj Razkrižje in sam videl, kaj vse je in bi še bilo treba popraviti. Letos proti koncu maja pa sem prejel od tam pismo g. župnika, ki piše o vsem tem in prosi pomoči, saj župnija je revna. Ker živi v Avstraliji več bivših župljanov in bližnjih rojakov, posredujem pismo preko MISLI tudi njim. Morda bi le kaj nabrali in skupaj preko uprave našega lista poslali domači fari v pomoč. Naša družina rade volje da začetni dar 200 dolarjev, kateremu naj bi za preizkušano Razkrižje sledili še drugi.

Takole piše razkriški g. župnik:

"Spoštovani! - Oglašam se iz prelepe župnije Razkrižje na jugovzhodnem delu Slovenije. O tej župniji ste v preteklosti veliko brali in slišali, vendar na koncu lahko rečemo: Hvala Bogu, da se je vse tako lepo končalo!

Takoj ob nastanku nove župnije Razkrižje smo pristopili k obnovi župnišča in cerkve. Župnišče je končano, čaka nas še cerkev. Cerkev je romarska in prevelika za našo župnijo. Ob različnih romanjih so k nam prihajali ljudje iz Prekmurja, Štajerske in Medžimurja. Danes romanja niso več tako množična, ostala pa nam je velika cerkev, potrebna obnove. Začeli smo z delnim prekrivanjem strehe, naredili drenažo okrog cerkve in odtok meteorne vode. Letos smo po celi cerkvi zamenjali električno napeljavo in uredili prezbitarij. V prezbitariju smo vstavili tudi dve barvni okni, dar dveh dobrotnikov.

V prihodnosti nas čaka še veliko dela. Urediti bo potrebno glavni in daritveni oltar, zamenjati vsa okna v cerkvi, vso cerkev prebeliti, urediti zakristijo. V kratkem pa bomo morali tudi zamenjati zvonove v zvoniku, ker sta dva počena.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a **free consultation** contact **STAN KRNEL** DENTAL TECHNICIAN specialising in dentures and mouthguards.

147 Morack Rd, Vermont South
Tel: 9801 3066

Mobile: 019 695 576

Bi raje imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, za **prvo brezplačno posvetovanje**, z zaupanjem pokličite: **STANKO KRNEL** ZOBNI TEHNIK specialist za umetno zobovje in zaščitne proteze.

Suite 7/14 Market St, Box Hill
Tel: 9898 6293

Funerals of Distinction

A F D A

Tel: 724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

Fax: 728 2253

Sydneyskim Slovencem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri, A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozi pokojnih.

Sicer pa so vse to zaenkrat samo pobožne želje. Delali in obnavljali bomo toliko, kolikor zmoremo. Z veseljem moram reči, da se naši verniki pri vseh delih zelo angažirajo, vendar pa vsega le ne zmoremo. Zato se obračam na vse dobre ljudi za pomoč. Veseli bomo Vaše denarne pomoči in se Vam že vnaprej zahvaljujemo.

P.S. Denar je najbolje poslati po bančnem čeku na naslov: Rola Marijan, Razkrižje 8, 9240 Ljutomer, Slovenija. - **Marijan Rola, župnik.**

Tako pismo g. župnika. Jaz sem ga posredoval dalje, zdaj pa zavisi od nas iz Razkrižja, koliko bo sodelovanja in darov.

S slovenskimi pozdravi! - **Avguštin Vinko**

Op.ur.: Komur je neljubo pošiljati svoj dar naravnost, naj ga pošlje na Misli in bo uprava celotno nabrano vsoto odposlala z imeni darovalcev v Razkrižje.

BRISBANE, QUEENSLAND - Za matico naših pokojnih sporočam, da je oktobra 1996 umrla **IVANKA IERISEVIZH**, rojena **FABČIČ**, 30. aprila 1912 v Senožčah. V Trstu se je leta 1947 poročila z Giordanom Iriesevizhem, v Avstralijo pa sta prispela 1954. ter si ustvarila dom v Sydneyu. Po smrti moža se je preselila v Brisbane. V Avstraliji zapušča hčerko Nadio in zeta, v Sloveniji pa brata in sestre.

Naj počiva v Božjem miru!

Pozdrav, A. Rutar

MELBOURNE, VICTORIA - Ob nenadni in prerani smrti patra Bazilija je ostalo toliko neizrečenega, toliko nenapisanega. Žal si, dokler ni prepozno, predstavljamo, da bo človek, naš bližnji, vedno na razpolago, da bomo lahko izrečene ali zagrešene spore in grobsti popravili naslednji dan, teden ali mesec, da bomo, enkrat že, poskušali zgladiti nesoglasja, prisluhnili drug drugemu, cenili naša različna mnenja in se kljub temu imeli radi. Odlasamo, ponavadi toliko časa, da nas smrt, s svojo neusmiljeno dokončnostjo ne preseneti in opozori na krhkost, dragocenost in enkratnost človeškega življenja.

Pater Bazilij je imel v načrtu še mnogo stvari. Med drugim pisanje spominov, v katerih bi največji del prav gotovo odmeril štirim desetletjem med avstralskimi Slovenci. Tisti utrinki iz vaših življenj, ki jih je tekom let ohranil v sebi, tako nikoli ne bodo ne zapisani, ne natisnjeni. Zato prosimo vas, njegove rojake, vernike, sobrate, prijatelje in znance, iz Avstralije ter sveta in domovine, da skušate zapisati svoje spomine, tiste najmočnejše in nepozabne, povezane s patrom Bazilijem. Vseeno, iz katerega obdobja so ali v kakšni zvezi se dotikajo odnosa z njim, vseeno tudi, kako bodo napisani (popravili jih bomo v uredništvu), samo da pridejo iz srca. Upamo, da boste z veseljem sooblikovali posebne, dvojne številke Misli, ki bo izšla proti koncu septembra in bo v celoti posvečena našemu patru Baziliju. Prispevke pošljite na uredništvo Misli čim prej! Lahko jih pošljete tudi po faksu, št. (03) 9853 6176.

Uredništvo

Melbournskim Slovencem se priporoča
KAMNOSEŠKO PODJETJE

GIOVANNI VERGA MEMORIALS

Pty. Ltd. Inc.

VIZZINI MEMORIALS Pty. Ltd. Inc.

85-87 Trawalla Ave., Thomastown, Vic.

Tel 359 5509, po urah na domu 478 4474

Nagrobne spomenike izvajamo po dogovoru.
Garancija za vsako naše delo!

GOJAKS MEATS & SMALL GOODS

Rojakom
v Sydneyu

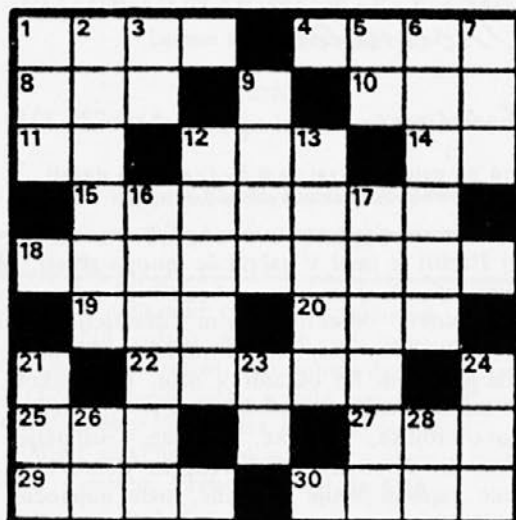

se toplo
priporočam!

220 Burwood Rd, Burwood N.S.W. 2134

Phone: (02) 747 4028

Križanka

Vodoravno: 1. svetopisemska oseba iz kitovega trebuha; 4. nam dobro vidni planet; 8. ima upanje; 10. usodna šahovska poteza; 11. okrajšava za doktorski naslov; 12. iz starogrškega mesta, iz ...; 14. grška črka; 15. žensko ime; 18. naslov revije, ki jo je p. Bazilij urejal pred Mislimi; 19. oče; 20. poseduje; 22. tisti, ki orje; 25. posoda za vino; 27. življenjska tekočina; 29. ozek pas blaga; 30. stran.

Navpično: 1. prebivalec Judeje; 2. oprema, starinsko; 3. gori; 5. pamet; 6. daje piti živini; 9. ena od barv; 12. dolina pod Triglavom; 13. valpet; 16. način; 17. njim; 21. konica; 23. površinska mera; 24. rojstna župnija p. Bazilija; 26. oranje; 27. avtomobilska oznaka za Kranj; 28. grška črka.

REŠITEV IZPOLNJEVALNICE

JUNIJSKE ŠTEVILKE:

1. papir; 2. Baraga; 3. Šmarna (gora); 4. Buzet; 5. ponev; 6. Gnigovec; 7. poklon; 8. Ponikva; 9. pratika; 10. Šiška; 11. Trebnje; 12. (Franc) Rode; 13. Barje; 14. Rožnik; 15. Drava; 16. govedo; 17. kenguruj; 18. Slomšek; 19. soseska; 20. Kette; 21. Triglav.

Tretja vrsta črk, brana od vrha navzdol, nam pove ime praznika, ki ga Slovenija obhaja v juniju: praznik naše državnosti.

Rešitev so poslali: Lidija Čušin, Ivan Podlesnik, Marija Horvat, Jože Grilj, Bojan Knez, Ivana Horvat. Žreb je izbral Jožeta Grilja.

Admiral Motor Inn

Vaša gostitelja sta MURRAY in FRANK BERIC

Eno-, dvo- in trisobna odlično opremljena stanovanja, kopalni oazen, sončna terasa, pralnica, TV, ventilatorji, zajtrk po želji...

Samo par minut hoje do plaže in središča mesta. Vprašajte za ostale informacije!

2965-2967 Gold Coast Highway

(ali pa P. O. Box 691)

SURFERS PARADISE, QLD 4217

Telefon: (075)398 759

OFFICE:

563 8095

MOBILE:

018 107 305

Melbournskim rojakom

na uslugo za kleparske in instalacijske dela

DANNY'S PLUMBING

17 Charles Street

East Bentleigh, 3165

DANNY STIBILJ

LICENCE NO 33308

*Versko in kulturno središče su.
Rafaeta v Merrylandsu vabi:*

PODAJMO SI ROKE

23. slovenski mladinski koncert

Kdaj? V soboto, 4. oktobra 1997 ob 7.15 zvečer. V nedeljo pa bo mladinska maša ob 9.30 dopoldne.

Kje? V dvorani verskega in kulturnega središča v Merrylandsu.

Prijavnice za koncert dobite v verskih in kulturnih središčih.

Vidimo se v Merrylandsu!

DOWN UNDER TYRE SEAL

THE ADVANCED SOLUTION TO INCREASING
YOUR TYRE'S LIFESPAN & PERFORMANCE

Tyre Seal offers savings in fuel costs, repairs and maintenance bills, reducing down time with corresponding benefits for the environment. Repairs punctures instantly as they happen. For more information contact

DOWN UNDER TYRE SEAL

Factory 12, 117 Northbourne Road
Campbellfield Ph/Fax: 9305 3154

Darko Butinar

JESENSKO LISTJE in **ZA PEST DROBIŽA** sta pesniški zbirki adelaidskega pesnika Ivana Burnika Legiša. Cena vsake je deset dolarjev.

PRVA NACIONALNA ILEGALA – Štajerski bataljon – Ena izmed zanimivih knjig argentinskega Slovenca Ivana Korošca. Cena 15 dolarjev.

ČASOMER ŽIVLJENJA – Avtobiografska razmišljanja je napisal Lev Detela, ki živi v Avstriji. Cena 13 dolarjev.

KRISTJAN MOLI je naslov molitvenika vredne vsebine na 305 straneh. Druga izdaja. Cena 15 dolarjev.

OSTANI Z NAMI, GOSPOD! – Molitvenik za bolnike z lepimi molitvami v ta namen. Cena 8 dolarjev.

LUČ V ŽIVLJENJE je molitvenik z velikimi črkami za ostarele, ki so jim opešale oči. Cena 10 dolarjev.

JEZUS DOBRI PASTIR – Baragove molitve je zbral v molitvenik dr. Franc Jaklič. Z velimi črkami za slabe oči. – Cena 10 dolarjev.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – V angleškem jeziku pisana knjiga je izšla v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, NSW. Obsega spomine na Loško dolino med revolucijo in razmišlja o komunizmu. Pisana je še v času enoumja. Cena 6 dolarjev.

VENETI, nasi davni predniki. Knjiga je nedavno izšla tudi v angleškem jeziku. V zalogi je nimamo, lahko pa jo preko MISLI naročite. S postnino iz Evrope bi bila cena nekaj manj kot stirideset dolarjev. Prisla pa bi po navadni pošti, ker bi drugače postnina stala več kot knjiga.

Imamo na razpolago še več slovenskih knjig, ali jih po želji lahko tudi naročimo.

MOŽJE S SNOWYJA. Slovenska izdaja knjige, **MAN WHO BUILT THE SNOWY**, je še na razpolago. Naročite jo lahko pri Goriški Mohorjevi družbi ali pri avtorju Ivanu Kobalu (4 St. Andrews Pl., Rydalmere 2116, NSW). Cena, brez poštne je petnajst dolarjev.

HREPENENJA IN SANJE je zadnja pesniška zbirka, ki nam jo poklanja adelaidski rojak Ivan Burnik Legiša. Cena 12 dolarjev.

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s prirčnim vabilom:

**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irwing Street, PHILLIP (CANBERRA), A. C. T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobote, nedelje in praznike, razen velikega petka in večera božične vigilijs) od 11.30 a.m. do 11.45 p.m. Naš bar je odprt od 11.30 dopoldan dnevno ter nudi tudi številne slovenske pijače. Kuhinja servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od šestih do devetih zvečer, ob nedeljah pa tudi od poldne do druge ure in od šeste ure zvečer.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI – DOBRODOŠLI V SLOVENSKEM DOMU!

Pri nas Vam bo tudi vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

GROUPS FOR SLOVENIA

Book now for economical groups for Slovenia
departing from Adelaide - Brisbane - Canberra - Hobart - Melbourne
and Sydney:

18/9/97 - 4/10/97 - 15/11/97 - 29/11/97

ABC CAR RENTAL SLOVENIA

We are now sole agents in Australia for the above Slovenian
Car Rental Company. Please contact us for very economical rates.

**SELF DRIVE HOLIDAYS
FOR THE INDEPENDENT TRAVELLER**
Special Long Term Car Rental Programme for touring
Slovenia and Europe.

Lic. No:
30218

SLOVENIJA VAS PRIČAKUJE!

PRIGLASITE SE ZA ENO SKUPINSKIH
POTOVANJ NA OBISK SLOVENIJE V LETU 1997

Zelo dobre ekonomske prilike
za obisk lepe Slovenije
in vseh strani sveta . . .

*Pokličite ali obiščite naš urad za podrobnejša pojasnila,
da Vam lahko pomagamo pravočasno dobiti potni list in potrebne vize!*

Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!

ERIC IVAN GREGORICH

Slovenija Travel / Donvale Travel

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109
Telefon: 9 842 5666**